

Επικαιροποιημένο Βιογραφικό και Εργογραφικό Υπόμνημα

Καθ. ΓΙΩΡΓΟΣ ΑΛΟΓΟΣΚΟΥΦΗΣ

Οικονομικό Πανεπιστήμιο Αθηνών

Σύνοψη Υπομνήματος

Ο Γιώργος Αλογοσκούφης είναι Ομότιμος Καθηγητής Οικονομικής Επιστήμης στο Οικονομικό Πανεπιστήμιο Αθηνών, στο οποίο υπηρέτησε ως Καθηγητής Οικονομικής Επιστήμης από το 1990 έως το 2023, οπότε και αφυπηρέτησε λόγω ορίου ηλικίας.

Είναι επίσης Ερευνητικός Εταίρος στο Hellenic Observatory, London School of Economics από το 2011 και Εταίρος της Ευρωπαϊκής Οικονομικής Εταιρείας (European Economic Association) από το 1999.

Μεταξύ Σεπτεμβρίου 2020 και Σεπτεμβρίου 2022 διετέλεσε Πρόεδρος του Τμήματος Οικονομικής Επιστήμης στο Οικονομικό Πανεπιστήμιο Αθηνών.

Μεταξύ Σεπτεμβρίου 2016 και Σεπτεμβρίου 2019, διετέλεσε Καθηγητής Ελληνικών και Ευρωπαϊκών Σπουδών στην Έδρα Κωνσταντίνος Καραμανλής, Fletcher School, Tufts University, Βοστώνη.

Από το Σεπτέμβριο του 1996 έως τον Οκτώβριο του 2009 ήταν εκλεγμένο μέλος της Βουλής των Ελλήνων.

Από το Μάρτιο του 2004 έως τον Δεκέμβριο του 2008 διετέλεσε Υπουργός Οικονομίας και Οικονομικών της Ελληνικής Δημοκρατίας και εκπρόσωπος της Ελλάδας στην Ευρωομάδα (Eurogroup) και το Συμβούλιο ECOFIN της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Γεννήθηκε στην Αθήνα το 1955 και είναι παντρεμένος με τη Δίκα Αγαπητίδου, με την οποία έχουν τρία ενήλικα παιδιά.

Η συγγραφική, ερευνητική και διδακτική του δραστηριότητα επικεντρώνεται στη Μακροοικονομική Θεωρία και Πολιτική, τη Διεθνή Οικονομική, την Ευρωπαϊκή Οικονομία και την Ελληνική Οικονομία.

Έχει δημοσιεύσει τέσσερα βιβλία στα αγγλικά (τα δύο ως επιμελητής), οκτώ βιβλία στα ελληνικά, πάνω από 50 επιστημονικές εργασίες σε διεθνή περιοδικά με κριτές ή/και σε επιστημονικές συλλογές, καθώς και πλήθος άλλων εργασιών και άρθρων τόσο στα αγγλικά όσο και στα ελληνικά.

Έχει δημοσιεύσει εργασίες του στα κυριότερα διεθνή επιστημονικά περιοδικά στο χώρο των οικονομικών, όπως στην *American Economic Review*, *Journal of Political Economy*, *Economic Journal* (6 εργασίες), *Economica* (2 εργασίες), *European Economic Review* (5 εργασίες), *Journal of Monetary Economics*, *Journal of Money, Credit and Banking*, *Economic Policy* (2 εργασίες), *Open Economies Review* (2 εργασίες), *Journal of*

Economic Asymmetries (3 εργασίες) κ.α.

Οι επιστημονικές εργασίες του, οι περισσότερες των οποίων εμπίπτουν στο αντικείμενο των Διεθνών και Ευρωπαϊκών Οικονομικών, έχουν προκαλέσει πάνω από τρεις χιλιάδες, επτακόσιες (για την ακρίβεια 3710) αναφορές στη διεθνή βιβλιογραφία (Google Scholar: <https://scholar.google.gr/citations?hl=el&pli=1&user=rptjgGIAAAAJ>).

Η διδακτορική του διατριβή τιμήθηκε το 1981 με το βραβείο Sayers του Πανεπιστημίου του Λονδίνου, ως η καλύτερη διδακτορική διατριβή στο τομέα της νομισματικής θεωρίας και πολιτικής.

Το βιβλίο του *Η Δραχμή: Από τον Φοίνικα στο Ευρώ*, (με την Σοφία Λαζαρέτου) τιμήθηκε το 2002 με βραβείο της Ακαδημίας Αθηνών.

Υπήρξε Σύμβουλος της Ευρωπαϊκής Επιτροπής κατά την προετοιμασία της έκθεσης για την δημιουργία του ευρώ και η σχετική εργασία του (με τον Richard Portes) δημοσιεύθηκε το 1991 στο σχετικό παράρτημα της έκθεσης της Ευρωπαϊκής Επιτροπής *Μία Αγορά, Ένα Νόμισμα*.

Διδάσκει τα 14 τελευταία χρόνια το μάθημα *Διεθνής Οικονομική* στο Τμήμα Οικονομικής Επιστήμης του Οικονομικού Πανεπιστημίου Αθηνών και έχει συγγράψει ένα σχετικό διδακτικό σύγγραμμα, *Διεθνής Οικονομική και Παγκόσμια Οικονομία* (Gutenberg, Αθήνα, 2013). Την τριετία 2016-2019 δίδαξε το μάθημα *Τα Οικονομικά της Ευρωπαϊκής Ένωσης* (*The Economics of the European Union*), καθώς και το μάθημα *Διεθνής Χρηματοοικονομική* (International Finance) στο μεταπτυχιακό πρόγραμμα της Σχολής Fletcher, του Πανεπιστημίου Tufts των ΗΠΑ.

Συνεχίζει να είναι ενεργός ερευνητικά και συγγραφικά, και τα τελευταία χρόνια έχει δημοσιεύσει μια σειρά από εργασίες του σε διεθνή επιστημονικά περιοδικά και έχει συγγράψει, ή εκδώσει ως επιμελητής, μία σειρά από βιβλία τόσο στο εξωτερικό όσο και στην Ελλάδα.

Ακολουθεί ένα λεπτομερές υπόμνημα, με περιγραφή της επαγγελματικής και ακαδημαϊκής δραστηριότητάς του και των κυριότερων επιστημονικών του εργασιών.

Περισσότερες λεπτομέρειες και στοιχεία μπορούν να αναζητηθούν και στις δύο ιστοσελίδες,

alogoskoufisg.org (Ελληνικά)

alogoskoufisg.com (Αγγλικά)

Αναλυτικό Υπόμνημα Γιώργου Αλογοσκούφη

Ακαδημαϊκή και Επαγγελματική Σταδιοδρομία

Ομότιμος Καθηγητής Οικονομικής Επιστήμης, Οικονομικό Πανεπιστήμιο Αθηνών
(Σεπτέμβριος 2023 έως σήμερα).

Καθηγητής Οικονομικής Επιστήμης, Οικονομικό Πανεπιστήμιο Αθηνών
(Δεκέμβριος 1990 έως Σεπτέμβριο 2023)

Πρόεδρος του Τμήματος Οικονομικής Επιστήμης, Οικονομικό Πανεπιστήμιο Αθηνών,
Ακαδημαϊκά Έτη 2020-21 και 2021-22.

Καθηγητής Ελληνικών και Ευρωπαϊκών Σπουδών στην Έδρα Κωνσταντίνος
Καραμανλής, Fletcher School, Tufts University, (2016-2019)

Ερευνητικός Εταίρος, Hellenic Observatory, London School of Economics
(2011 έως σήμερα)

Ερευνητικός Εταίρος, Centre for Economic Policy Research, London
(1985-2001)

Εταίρος της Ευρωπαϊκής Οικονομικής Εταιρείας (European Economic Association)
(1999 έως σήμερα)

Μέλος του Διοικητικού Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Οικονομικής Εταιρείας (European
Economic Association), (1994-1998)

Πρόεδρος του Ινστιτούτου Μελετών Οικονομικής Πολιτικής (ΙΜΟΠ), (1994-1996)

Πρόεδρος του Συμβουλίου Οικονομικών Εμπειρογνομόνων, Υπουργείο Εθνικής
Οικονομίας, Αθήνα, (1992-1993)

Σύμβουλος της Διεθνούς Τράπεζας (World Bank), (1991-1992)

Αναπληρωτής Καθηγητής Οικονομικών, Birkbeck College, University of London, (1988-
1992)

Επίκουρος Καθηγητής Οικονομικών, Birkbeck College, University of London, (1984-
1988)

Σύμβουλος της Ευρωπαϊκής Επιτροπής (European Commission) για το Πρόγραμμα του
Ενιαίου Νομίσματος (One Market, One Money), (1989-1990)

Ερευνητής (Research Officer), Centre for Labour Economics, London School of
Economics, (1981-1982)

Ερευνητικά Ενδιαφέροντα

Διεθνής Οικονομική, Μακροοικονομική Θεωρία και Πολιτική (Ανεργία και Πληθωρισμός, Οικονομική Μεγέθυνση, Χρηματοοικονομικές Κρίσεις), Ευρωπαϊκή Οικονομία, Ελληνική Οικονομία

Σπουδές

PhD (1981) Διδακτορικό στην Οικονομική Επιστήμη, London School of Economics

MSc (1978) Μάστερ Οικονομικής Επιστήμης, London School of Economics

Πτυχίο (1977) Οικονομικής Επιστήμης, Εθνικό και Καποδιστριακό Πανεπιστήμιο Αθηνών.

Βραβεία και Διακρίσεις

Έλαβε το πτυχίο στην Οικονομική Επιστήμη από το Εθνικό και Καποδιστριακό Πανεπιστήμιο Αθηνών με τον βαθμό άριστα.

Για την διδακτορική του διατριβή στο London School of Economics, με τίτλο *Monetary Policy and Aggregate Supply under Rational Expectations*, την οποία επέβλεψαν οι George Akerlof (Nobel Prize in Economics 2001), Steve Nickell and Chris Pissarides (Nobel Prize in Economics 2010)), του απονεμήθηκε το 1981 το Βραβείο Sayers του Πανεπιστημίου του Λονδίνου, για διακεκριμένη διδακτορική διατριβή στη νομισματική θεωρία και πολιτική.

Το 2002 το βιβλίο του (με τη Σοφία Λαζαρέτου), *Η Δραχμή: Από τον Φοίνικα στο Ευρώ*, μία νομισματική και μακροοικονομική ιστορία της Ελλάδος από τον 19ο αιώνα έως την υιοθέτηση του ευρώ, τιμήθηκε με βραβείο της Ακαδημίας Αθηνών.

Το 2019, η εργασία του ‘The Clash of Central Bankers with Labor Market Insiders, and the Persistence of Unemployment and Inflation’ (*Economica*, Ιανουάριος 2018), τιμήθηκε με το Πιστοποιητικό Διάκρισης του επιστημονικού περιοδικού *Economica*, καθώς είχε τη μεγαλύτερη επισκεψιμότητα στην ιστοσελίδα του περιοδικού, από όλες τις εργασίες που δημοσιεύθηκαν μεταξύ Ιανουαρίου 2017 και Δεκεμβρίου 2018.

Δημοσιεύσεις

Βιβλία στα Αγγλικά

1. *External Constraints on Macroeconomic Policy: The European Experience*, (with Lucas Papademos and Richard Portes, editors), Cambridge University Press, Cambridge, 1991.

Το βιβλίο αυτό έχει προκύψει από ένα συνέδριο που συνδιοργάνωσαν το Centre for Economic Policy Research και η Τράπεζα της Ελλάδος, με την επιμέλεια των Γιώργου Αλογοσκούφη, Λουκά Παπαδήμου και Richard Portes. Περιέχει μία σειρά από εργασίες για το ρόλο των εξωτερικών περιορισμών στην μακροοικονομική πολιτική των ευρωπαϊκών οικονομιών από διακεκριμένους ευρωπαίους και αμερικανούς οικονομολόγους. Περιλαμβάνει δύο εργασίες του Γιώργου Αλογοσκούφη, μία για την Ελλάδα (με τον Νίκο Χριστοδουλάκη) και μία για την ευρωπαϊκή ανεργία (με τον Chris Martin), οι οποίες αναφέρονται παρακάτω.

2. *Unemployment: Choices for Europe*, (with Charles Bean, Giuseppe Bertola, Daniel Cohen, Juan Dolado, Gilles Saint-Paul), Centre for Economic Policy Research, London, 1995.

Το βιβλίο αυτό αποτελεί κοινή προσπάθεια των συγγραφέων να αναλύσουν το πρόβλημα της ανεργίας στην Ευρώπη στα μέσα της δεκαετίας του 1990, με βάση τόσο μακροοικονομικούς όσο και διαρθρωτικούς παράγοντες, και να προτείνουν λύσεις για την αντιμετώπισή του, όπως οι διαρθρωτικές μεταρρυθμίσεις στην αγορά εργασίας και η αύξηση της ευελιξίας στην άσκηση της μακροοικονομικής πολιτικής.

3. *Dynamic Macroeconomics*, MIT Press, Cambridge MA, 2019.

Το βιβλίο αυτό είναι ένα προχωρημένο εγχειρίδιο Μακροοικονομικής Θεωρίας και Πολιτικής, βασισμένο στις πανεπιστημιακές παραδόσεις του συγγραφέα στα πλαίσια του μεταπτυχιακού προγράμματος του Οικονομικού Τμήματος του Οικονομικού Πανεπιστημίου Αθηνών, στην περίοδο 2009-2016. Έχει εκδοθεί από τον φημισμένο πανεπιστημιακό οίκο MIT Press και έχει υιοθετηθεί σε σημαντικά μεταπτυχιακά προγράμματα πανεπιστημίων των ΗΠΑ και της ΕΕ.

4. *Greece and the Euro: From Crisis to Recovery*, (with Kevin Featherstone, editors), Hellenic Observatory, London School of Economics, London, 2021.

Το βιβλίο αυτό, το οποίο εκδόθηκε σε ψηφιακή μορφή, αναλύει την πορεία της ελληνικής οικονομίας πριν και μετά το οκταετές πρόγραμμα προσαρμογής που ακολούθησε η Ελλάδα στον απόηχο της κρίσης του 2010. Περιλαμβάνει κεφάλαια από διακεκριμένους οικονομολόγους και πολιτικούς επιστήμονες, τα οποία παρουσιάστηκαν

το 2018 και το 2019 σε δύο διαδοχικά συνέδρια στο London School of Economics και στο Fletcher School του Πανεπιστημίου Tufts των ΗΠΑ, με πρωτοβουλία των επιμελητών της έκδοσης. Τα κεφάλαια αναλύουν τις προϋποθέσεις –οικονομικές, πολιτικές και θεσμικές– για μια βιώσιμη ανάκαμψη της ελληνικής οικονομίας και τις προοπτικές για την επίτευξή τους.

Βιβλία στα Ελληνικά

1. *Μακροοικονομική Πολιτική και Κυκλικές Διακυμάνσεις στην Ελλάδα, 1951-1980*, Κεντρο Προγραμματισμού και Οικονομικών Ερευνών, Αθήνα, 1986.

Το βιβλίο αυτό βασίζεται σε μία οικονομετρική διερεύνηση των προσδιοριστικών παραγόντων των διακυμάνσεων της ελληνικής οικονομίας έως το 1980, με βάση ένα υπόδειγμα μιας μικρής ανοικτής οικονομίας στην οποία οι διακυμάνσεις προκαλούνται τόσο από εγχώριους όσο και από διεθνείς παράγοντες και διαταραχές.

2. *Η Κρίση της Οικονομικής Πολιτικής* Εκδόσεις Κριτική, Αθήνα, 1994.

Τα κείμενα που αποτελούν τα κεφάλαια αυτού του βιβλίου έχουν γραφεί στις δεκαετίες του 1980 και 1990, αλλά θα μπορούσαν να είχαν γραφεί και σήμερα, καθώς αναλύουν και προβλέπουν τις συνθήκες που οδήγησαν την ελληνική οικονομία στην κρίση του 2010. Το κεντρικό μήνυμα που αναδύεται είναι ότι η ελληνική οικονομική πολιτική είναι υπεύθυνη για μεγάλο μέρος των περιοδικών κρίσεων της ελληνικής οικονομίας μετά το 1974. Οι οικονομικοί και πολιτικοί θεσμοί δεν μπόρεσαν να προσαρμοστούν στις νέες οικονομικές, κοινωνικές και πολιτικές συνθήκες που επεκράτησαν μετά την μεταπολίτευση, με αποτέλεσμα τη δημιουργία πολλών και μεγάλων μακροοικονομικών και διαρθρωτικών ανισορροπιών.

3. *Η Δραχμή: Από το Φοίνικα στο Ευρώ* (με τη Σοφία Λαζαρέτου), Εκδόσεις Λιβάνη, Αθήνα, 2002.

Το βιβλίο αυτό πραγματεύεται την ιστορία του ελληνικού νομισματικού συστήματος από τον Φοίνικα του Καποδίστρια, ως την υιοθέτηση του ευρώ. Από το 1833 έως το 2001, το νόμισμα της Ελλάδας ήταν η δραχμή, που πήρε το όνομά της από ένα νόμισμα της αρχαίας Αθήνας. Μέσα από τις σελίδες του βιβλίου αυτού αναδύεται η ιστορία της που συνδέεται άμεσα με την οικονομική ιστορία της νεώτερης Ελλάδας. Το βιβλίο αναλύει τη σχέση της δημοσιονομικής πολιτικής με την ευστάθεια του νομισματικού συστήματος καθώς και την εξάρτηση του ελληνικού νομισματικού συστήματος από τα εκάστοτε επικρατούντα διεθνή νομισματικά καθεστάτα.

4. *Η Ελλάδα μετά την Κρίση*, Εκδόσεις Καστανιώτη, Αθήνα, 2009.

Το βιβλίο αυτό πραγματεύεται την ενδεδειγμένη αντίδραση της ελληνικής οικονομικής πολιτικής στη μεγάλη παγκόσμια χρηματοπιστωτική κρίση του 2007-2009. Αναλύει τις

αδυναμίες της ελληνικής και παγκόσμιας οικονομίας, και περιέχει προτάσεις για την αντιμετώπισή τους εν όψει της κρίσης. Πολλά από τα συμπεράσματά του παραμένουν επίκαιρα και σήμερα, ιδιαίτερα μετά την μεγάλη κρίση στην οποία εισήλθε η ελληνική οικονομία μετά το 2010.

5. *Διεθνής Οικονομική και Παγκόσμια Οικονομία*, Εκδόσεις Gutenberg, Αθήνα, 2013.

Στο βιβλίο αυτό παρουσιάζονται στοιχεία και θεωρητικά υποδείγματα για την κατανόηση και την ανάλυση όλων των πτυχών που αφορούν τις σύγχρονες ανοικτές οικονομίες και την παγκόσμια οικονομία. Αναλύονται διεξοδικά το διεθνές εμπόριο, η μετανάστευση, οι διεθνείς κινήσεις κεφαλαίων, ο προσδιορισμός των επιτοκίων και των συναλλαγματικών ισοτιμιών, το ισοζύγιο πληρωμών, οι εγχώριες και οι διεθνείς επιπτώσεις της νομισματικής και της δημοσιονομικής πολιτικής, η μακροχρόνια ανάπτυξη, ο εξωτερικός δανεισμός και οι κρίσεις εξωτερικού χρέους, καθώς και τα προβλήματα του παγκόσμιου περιβάλλοντος. Επιπλέον, το βιβλίο αναφέρεται στην ανάλυση του ρόλου και της σημασίας των διεθνών οικονομικών θεσμών που είναι προσανατολισμένοι στη ρύθμιση των διεθνών εμπορικών, οικονομικών και νομισματικών σχέσεων, και περιλαμβάνει μία λεπτομερή ανάλυση του ρόλου και της σημασίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Για το βιβλίο αυτό προετοιμάζεται μία αναθεωρημένη έκδοση για το 2023.

6. *Πριν και Μετα το Ευρώ: Οι Κύκλοι της Μεταπολίτευσης και η Ελληνική Οικονομία*, Εκδόσεις Gutenberg, Αθήνα, 2021.

Το βιβλίο αυτό περιέχει μία διεξοδική και αναλυτική εξέταση της πορείας της ελληνικής οικονομίας μετά τη μεταπολίτευση του 1974, πριν και μετά την εισαγωγή του ευρώ. Επικεντρώνεται στους κοινωνικούς, θεσμικούς, πολιτικούς και οικονομικούς παράγοντες που καθόρισαν αυτή την πορεία και διερευνά τις δυνατότητες της ελληνικής οικονομίας να ανακάμψει παραμένοντας στην ευρωζώνη μετά την έξοδο από τα προγράμματα προσαρμογής της περιόδου 2010-2018 και την κρίση λόγω της πανδημίας του κορωνοϊού.

7. *Ιστορικοί Κύκλοι της Ελληνικής Οικονομίας: Από το 2021 έως Σήμερα*, Εκδόσεις Gutenberg, Αθήνα, 2021.

Το βιβλίο αυτό επισκοπεί και αναλύει την ιστορία της οικονομίας της νεότερης Ελλάδας, από τις παραμονές του αγώνα της ανεξαρτησίας έως τις ημέρες μας. Στόχος του η ερμηνεία των ιστορικών εξελίξεων, μέσα από την ανάλυση των βαθύτερων κοινωνικών, θεσμικών, πολιτικών και οικονομικών παραγόντων που προσδιόρισαν και προσδιορίζουν την πορεία του κράτους και της οικονομίας της νεώτερης Ελλάδας.

8. *Σύγχρονη Μακροοικονομική: Θεωρία και Πολιτική*, Εκδόσεις Gutenberg, Αθήνα, 2022.

Το βιβλίο αυτό επισκοπεί τα βασικά υποδείγματα της σύγχρονης μακροοικονομικής για

προπτυχιακούς σπουδαστές και επαγγελματίες οικονομολόγους οι οποίοι θέλουν να ανανεώσουν και να εμπλουτίσουν τις γνώσεις τους. Τα υποδείγματα που επισκοπούνται αναφέρονται τόσο στη βραχυχρόνια και μεσοχρόνια ισορροπία, με δεδομένα αποθέματα κεφαλαίου και τεχνολογίας, όσο και στη μακροχρόνια ισορροπία, ώστε να εξηγηθεί η διαδικασία της συσσώρευσης του φυσικού και ανθρώπινου κεφαλαίου και της τεχνικής προόδου. Το βιβλίο αναφέρεται τόσο σε κλειστές όσο και σε ανοικτές οικονομίες, και δίνει ιδιαίτερη έμφαση στην ιστορική εξέλιξη της μακροοικονομικής και την αλληλεπίδραση θεωριών και εμπειρίας στις βιομηχανικές χώρες, στις αναπτυσσόμενες οικονομίες και στην Ελλάδα.

Δημοσιευμένες Επιστημονικές Εργασίες σε Επιστημονικά Περιοδικά με Κριτές και Συλλογικούς Τόμους στα Αγγλικά

1. “Consumption Income Dynamics under Rational Expectations: Theory and Evidence from Greece”, (with John Nissim), *Greek Economic Review*, 3 (1981), pp. 128-47.

Η εργασία αυτή βασίζεται σε μία οικονομετρική διερεύνηση των προσδιοριστικών παραγόντων και της δυναμικής προσαρμογής της ιδιωτικής κατανάλωσης στην Ελλάδα. Χρησιμοποιείται ένα υπόδειγμα δυναμικής προσαρμογής της κατανάλωσης από καταναλωτές οι οποίοι έχουν ορθολογικές προσδοκίες, το οποίο εκτιμάται και ελέγχεται εμπειρικά με βάση στοιχεία για την Ελλάδα. Οι περιορισμοί που συνεπάγεται το υπόδειγμα δεν μπορούν να απορριφθούν εμπειρικά με βάση μια σειρά από οικονομετρικούς ελέγχους.

2. “Unanticipated Money, Output and Prices in Greece”, *European Economic Review*, 19, (1982), pp. 289-303.

Σε αυτή την εργασία, η οποία προέρχεται από τη διδακτορική μου διατριβή, εκτιμώ και ελέγχω οικονομετρικά ένα μικρό νεοκλασικό μακροοικονομικό υπόδειγμα για την Ελλάδα. Το υπόδειγμα ενσωματώνει την υπόθεση ότι μόνο ο απρόβλεπτος πληθωρισμός μπορεί να επηρεάσει βραχυχρόνια την πραγματική παραγωγή. Η συνολική ζήτηση επηρεάζεται από τη νομισματική πολιτική. Οι περιορισμοί που προβλέπονται από το υπόδειγμα δεν μπορούν να απορριφθούν οικονομετρικά. Έτσι, βρίσκουμε ελάχιστα στοιχεία ενάντια στην πρόταση ότι αναμενόμενες μεταβολές στη νομισματική πολιτική δεν μπορούν να επηρεάσουν συστηματικά τις διακυμάνσεις της πραγματικής παραγωγής.

3. “The Labour Market in an Equilibrium Business Cycle Model”, *Journal of Monetary Economics*, 11 (1983), pp. 117-28.

Η εργασία αυτή, η οποία επίσης προέρχεται από την διδακτορική μου διατριβή, επεκτείνει το βασικό υπόδειγμα του Lucas (1972) με διεσπαρμένες αγορές, για να εξετάσει ρητά την αγορά εργασίας. Βασίζεται σε μια σημαντική διάκριση μεταξύ του

μισθού σε σχέση με την τιμή του παραγόμενου προϊόντος, που εισέρχεται στη διαδικασία λήψης αποφάσεων των επιχειρήσεων, και του μισθού σε σχέση με το δείκτη τιμών καταναλωτού, που εισέρχεται στη διαδικασία λήψης αποφάσεων των εργαζομένων. Λόγω της ατελούς πληροφόρησης αναφορικά με το γενικό επίπεδο των τιμών, οι εργαζόμενοι κάνουν λάθη προβλέψεων στην προσπάθειά τους να υπολογίσουν τον πραγματικό τους μισθό, παρά το γεγονός ότι έχουν ορθολογικές προσδοκίες. Αυτό οδηγεί σε μια καμπύλη Phillips, μία θετική σχέση μεταξύ απασχόλησης και μη προσδοκώμενου πληθωρισμού. Το σημαντικότερο νέο αποτέλεσμα της εργασίας είναι η απόδειξη ότι οι μισθοί είναι λιγότερο ευμετάβλητοι από τις τιμές, κάτι που προσφέρει μια ερμηνεία της σχετικής ακαμψίας των μισθών παρά την ύπαρξη ανταγωνιστικών αγορών εργασίας.

4. “A Test of Price Sluggishness in the Simple Rational Expectations Model: U.K. 1950-1980” (with Christopher Pissarides), *The Economic Journal*, 93 (1983), pp. 616-28.

Η εργασία αυτή εισάγει μηχανισμούς μερικής προσαρμογής σε ένα τυπικό νεοκλασικό υπόδειγμα με ορθολογικές προσδοκίες. Αρχικά, επιλύουμε το υπόδειγμα για τη λύση πλήρους ισορροπίας του, με υστερήσεις μόνο στη συνάρτηση προσφοράς. Κατόπιν υποθέτουμε ότι μία μεταβλητή (στην περίπτωση μας η ζήτηση χρήματος ή το επίπεδο τιμών) προσαρμόζεται σταδιακά προς την πλήρη τιμή ισορροπίας της. Αυτός ο τρόπος εισαγωγής υστερήσεων μπορεί να δικαιολογηθεί μόνο ως προσέγγιση σε μια υποκείμενη διαδικασία που δεν μπορεί να αναλυθεί πλήρως και να δοκιμαστεί με ακρίβεια. Έχει μακρά ιστορία στα εμπειρικά οικονομικά λόγω της δυνατότητας έλξης του, αν και θεωρητικά δεν είναι απολύτως ικανοποιητικός. Η ενότητα I εξάγει τις εξισώσεις για τους δύο μηχανισμούς προσαρμογής. Το τμήμα II ελέγχει το υπόδειγμα εφαρμόζοντάς το στα ετήσια δεδομένα του Ηνωμένου Βασιλείου για τα έτη 1950-80. Τα αποτελέσματά μας δείχνουν ότι η υπόθεση της μερικής προσαρμογής στον νομισματικό τομέα απορρίπτεται εύκολα από τα δεδομένα. Η σταδιακή προσαρμογή του επιπέδου τιμών δεν μπορεί να απορριφθεί. Η καλύτερη εκτίμησή μας για την ταχύτητα προσαρμογής των τιμών δείχνει ότι μόνο το 25 % του χάσματος μεταξύ των τρεχουσών τιμών και των τιμών ισορροπίας της αγοράς κλείνει κατά τη διάρκεια ενός έτους. Τα αποτελέσματά μας ευνοούν την υπόθεση της σταδιακής προσαρμογής των τιμών έναντι της εναλλακτικής λύσης της συνεχούς ισορροπίας της αγοράς με χρονικές υστερήσεις στον νομισματικό τομέα.

5. “Macroeconomic Policy and Aggregate Fluctuations in a Semi-industrialized Economy: Greece 1951-1980”, *European Economic Review*, 29 (1985), pp. 35-61.

Στην εργασία αυτή μελετώ τις επιπτώσεις της μακροοικονομικής πολιτικής σε μια ημι-βιομηχανοποιημένη μικρή ανοικτή οικονομία. Η Ελλάδα είναι η περίπτωση μας, αλλά το υπόδειγμα θα μπορούσε να εφαρμοστεί και σε άλλες παρόμοιες οικονομίες με αυστηρά ελεγχόμενες χρηματοπιστωτικές αγορές και συναλλαγματικούς περιορισμούς, όπου τόσο η συναλλαγματική ισοτιμία όσο και τα επιτόκια είναι ελεγχόμενα από τις νομισματικές αρχές. Το υπόδειγμα αποτελείται από τρεις εξισώσεις που καθορίζουν την παραγωγή, το επίπεδο τιμών και το ισοζύγιο τρεχουσών συναλλαγών. Μέσω της πραγματικής

συναλλαγματικής ισοτιμίας, επιτρέπει στην αναμενόμενη νομισματική πολιτική να επηρεάσει το πραγματικό προϊόν. Το υπόδειγμα εκτιμάται οικονομετρικά και οι διάφοροι περιορισμοί του δεν μπορούν να απορριφθούν. Μια προσομοίωση πολιτικής υποδηλώνει ότι ακόμη και ο κανόνας αύξησης της προσφοράς χρήματος κατά ένα σταθερό χαμηλό ποσοστό (Κανόνας του Friedman) θα εξασφάλιζε μεγαλύτερη μακροοικονομική σταθερότητα στη δεκαετία του 1970 από τη νομισματική πολιτική που ακολουθήθηκε στην πραγματικότητα.

6. “On the Determinants of Consumer Price Inflation in Greece”, *Greek Economic Review*, 8 (1986), pp. 245-66.

Η εργασία αυτή εξετάζει τους προσδιοριστικούς παράγοντες του πληθωρισμού των τιμών καταναλωτή στην Ελλάδα. Χρησιμοποιεί εναλλακτικά υποδείγματα μιας μικρής ανοικτής οικονομίας που επιτρέπουν την επιρροή τόσο του κόστους όσο και νομισματικών παραγόντων. Αποδεικνύεται ότι η μόνη περίοδος για την οποία ο πληθωρισμός στην Ελλάδα ήταν εισαγόμενος ήταν από το 1970 έως το 1974. Η μικρή αύξηση του μέσου πληθωρισμού μεταξύ 1970-74 και 1975-79 οφειλόταν στην επιτάχυνση των αυξήσεων των ονομαστικών μισθών σε σχέση με την παραγωγικότητα, ενώ η περαιτέρω αύξηση μεταξύ 1975-79 και 1980-84 οφειλόταν τόσο στις υποτιμήσεις της δραχμής όσο και στη συνακόλουθη αύξηση των μισθών. Η μόνη περίοδος κατά την οποία η υπερβολική νομισματική επέκταση είχε σημαντική ανεξάρτητη επιρροή στον πληθωρισμό ήταν το 1970-74, και ακόμη και τότε, δεν ήταν ο κύριος παράγων.

7. “Aggregate Employment and Intertemporal Substitution in the UK”, *The Economic Journal*, 97 (1987), pp. 403-15.

Με βάση τα αποτελέσματα αυτής της εργασίας, οι θεωρίες που βασίζονται στη διαχρονική υποκατάσταση και τη συνεχή εκκαθάριση της αγοράς εργασίας δεν φαίνεται να υποστηρίζονται από τα στοιχεία. Ωστόσο, τα χαρακτηριστικά των εκτιμήσεων για τον συνολικό αριθμό των εργαζομένων υποδηλώνουν ότι ίσως μια επέκταση της θεωρίας για να ληφθεί υπόψη η σειριακή εμμονή ή η δυνατότητα περιορισμών στην αγορά εργασίας, μπορεί να οδηγήσει και σε έναν ρόλο για τη διαχρονική υποκατάσταση στην προσφορά εργασίας. Η δομή της εργασίας αυτής έχει ως εξής. Στην ενότητα I παρουσιάζεται το θεωρητικό υπόδειγμα. Οι εκτιμήσεις και οι οικονομετρικοί βρίσκονται στην ενότητα II. Στην ενότητα III, γίνεται μια προσπάθεια σύγκρισης των εκτιμήσεων με εναλλακτικά υποδείγματα αγοράς εργασίας. Υποστηρίζω ότι, κατ' αρχήν, τα μοντέλα διαχρονικής υποκατάστασης προβλέπουν παρόμοιες συσχετίσεις μεταξύ της απασχόλησης και του πληθωρισμού μισθών και τιμών όπως για παράδειγμα οι εξισώσεις μισθών τύπου Sargan (1964) και ότι δεν αποτελεί έκπληξη το γεγονός ότι ταιριάζουν αρκετά καλά με τις χρονοσειρές του Ηνωμένου Βασιλείου. Υπάρχει ένα πρόβλημα παρατηρητικής ισοδυναμίας, το οποίο, ωστόσο, θα πρέπει να είναι δυνατό να επιλυθεί. Αυτό και άλλα συμπεράσματα συνοψίζονται στην τελευταία ενότητα.

8. “On Intertemporal Substitution and Aggregate Labour Supply”, *The Journal of Political Economy*, 95 (1987), pp. 938-60.

Σε αυτή την εργασία παρουσιάζω μια οικονομετρική διερεύνηση των επιπτώσεων της υπόθεσης της διαχρονικής υποκατάστασης για το σύνολο των εργαζομένων στις Ηνωμένες Πολιτείες. Οι έλεγχοι βασίζονται σε μια εκδοχή της υπόθεσης με χρονικά διαχωρισμένες προτιμήσεις. Με βάση τα αποτελέσματα που παρήχθησαν, η υπόθεση είναι αρκετά επιτυχής στην εξήγηση των διακυμάνσεων στη συνολική απασχόληση, αν και σχεδόν τελείως ανεπιτυχής όσον αφορά την εξήγηση των διακυμάνσεων στις ώρες των εργαζομένων. Αυτά τα ευρήματα υποδηλώνουν ότι η υπόθεση μπορεί να διαδραματίσει σημαντικό ρόλο στη μακροοικονομική, αν και έρχονται σε αντίθεση με τις προσπάθειες να αναλυθούν οι διακυμάνσεις της απασχόλησης αποκλειστικά με όρους συνεχούς ανταγωνιστικής ισορροπίας στις αγορές εργασίας.

9. “Wage Setting and Unemployment Persistence in Europe, Japan and the USA” (with Alan Manning), *European Economic Review*, 32 (1988), pp. 698-706.

Σε αυτή την εργασία επιχειρούμε να διακρίνουμε άμεσα μεταξύ θεωριών που βασίζονται στη διάκριση μεταξύ των ‘έσω’ και των ‘έξω’ στην αγορά εργασίας και άλλων θεωριών εμμονής της ανεργίας. Τα ευρήματά μας υποδεικνύουν ότι δεν υπάρχουν επαρκείς διαφορές στη δυναμική που προκύπτει από τη συμπεριφορά των ‘έσω’ μεταξύ των ευρωπαϊκών οικονομιών και των Ηνωμένων Πολιτειών. Επομένως, δεν μπορεί κανείς να προσφύγει σε αυτήν την πηγή για να δικαιολογήσει τη διαφορά στην εμπειρία της ανεργίας μετά τα μέσα της δεκαετίας του 1970. Αυτό έρχεται σε έντονη αντίθεση με το συμπέρασμα των Blanchard και Summers. Προτείνουμε ότι τα συμπεράσματά τους είναι ευαίσθητα στον τρόπο προσέγγισης του φυσικού ποσοστού ανεργίας. Το δεύτερο συμπέρασμά μας αφορά την ύπαρξη χρονικών υστερήσεων στη ζήτηση εργασίας. Βρίσκουμε ενδείξεις σημαντικών υστερήσεων στις τρεις ευρωπαϊκές οικονομίες και μικρές υστερήσεις στις ΗΠΑ και την Ιαπωνία. Αυτό υποδηλώνει ότι η εμμονή της ευρωπαϊκής ανεργίας μετά τους πρόσφατους κλυδωνισμούς ζήτησης και προσφοράς μπορεί να έχει να κάνει με αυτήν την πηγή. Στην ενότητα 2 παρουσιάζουμε εν συντομία μια εκδοχή του υποδείγματος των Blanchard και Summers για τον προσδιορισμό των μισθών και της απασχόλησης. Στην ενότητα 3 τροποποιούμε και επεκτείνουμε το υπόδειγμα και παρουσιάζουμε εκτιμήσεις του συντελεστή υστέρησης, που μετρά τον βαθμό στον οποίο η προηγούμενη απασχόληση καθορίζει το μέγεθος της ομάδας των ‘έσω’ που επηρεάζουν τις διαπραγματεύσεις για τους μισθούς. Στην ενότητα 4 διερευνούμε εν συντομία τις χρονικές υστερήσεις στη ζήτηση εργασίας και τα συμπεράσματα συνοψίζονται στην τελευταία ενότητα.

10. “On the Persistence of Unemployment” (with Alan Manning), *Economic Policy*, 3, (1988), pp. 427-69.

Μία σύγκριση της συμπεριφοράς της ανεργίας σε δεκατέσσερις ευρωπαϊκές χώρες, την Ιαπωνία και τις ΗΠΑ δείχνει μεγάλες διαφορές στο βαθμό εμμονής της ανεργίας: υψηλή

στην πλειονότητα της Ευρώπης εκτός των Σκανδιναβικών χωρών, στην Αυστρία και την Ελβετία, χαμηλή στην Ιαπωνία και στις ΗΠΑ. Εξετάζονται τρεις λόγοι εμμονής της ανεργίας. Πρώτον, οι εργαζόμενοι μπορεί να μην ενδιαφέρονται για τους ανέργους και να θέλουν μόνο να προστατεύσουν τις δουλειές τους. Βρίσκουμε ελάχιστη υποστήριξη για αυτήν την άποψη, εκτός ίσως από τις ΗΠΑ. Δεύτερον, οι εργαζόμενοι μπορεί να είναι απρόθυμοι να αναθεωρήσουν προς τα κάτω τις μισθολογικές τους απαιτήσεις. Αυτό φαίνεται να συμβαίνει στην Ευρώπη, σε αντίθεση με τις ΗΠΑ και την Ιαπωνία. Τρίτον, οι επιχειρήσεις μπορεί να καθυστερούν να προσαρμόσουν την απασχόληση στο βέλτιστο επίπεδο. Αυτό συμβαίνει στην Ευρώπη και την Ιαπωνία, όχι στις ΗΠΑ. Οι μεταρρυθμίσεις στην αγορά εργασίας μπορεί να βοηθήσουν, αλλά έχουν το δικό τους κόστος. Καταλήγουμε στο συμπέρασμα ότι η καλύτερη πορεία δράσης είναι η επέκταση της ζήτησης σε συνδυασμό με εισοδηματικές πολιτικές που θα περιορίζουν τις αυξήσεις των ονομαστικών μισθών και του πληθωρισμού.

11. “Monetary, Nominal Income and Exchange Rate Targets in a Small Open Economy”, *European Economic Review*, 33, (1989), pp. 687-705.

Σε αυτή την εργασία εξετάζω τις ιδιότητες για την πραγματική οικονομία, κανόνων που βασίζονται σε νομισματικούς στόχους, σε στόχους ονομαστικού εισοδήματος και σε στόχους συναλλαγματικών ισοτιμιών, ως πολιτικές σταθεροποίησης σε μια ανοιχτή οικονομία. Υποτίθεται ότι υπάρχει τέλεια κινητικότητα κεφαλαίων και μεγάλη ποικιλία παροδικών τυχαίων διαταραχών. Οι ονομαστικοί μισθοί θεωρείται ότι έχουν καθοριστεί πριν από την εμφάνιση των διαταραχών. Κανένας από αυτούς τους κανόνες δεν επαρκεί γενικά για να ελαχιστοποιήσει το κόστος ευημερίας των συνολικών διακυμάνσεων και κανένας δεν κυριαρχεί απαραίτητα σε όλους τους άλλους. Με την υπόθεση ότι ο νομισματικός έλεγχος υπόκειται σε τυχαία σφάλματα, η βέλτιστη πολιτική συνεπάγεται αντιδράσεις σε όλες τις παρατηρήσιμες διαταραχές και χαρακτηρίζεται από έντονη παρεμβατικότητα στην αγορά συναλλάγματος.

12. “Stabilization Policy, Fixed Exchange Rates and Target Zones” in *Blueprints for Exchange Rate Management*, (eds. Marcus Miller, Barry Eichengreen and Richard Portes), Academic Press, London, (1989).

Στην εργασία αυτή συγκρίνονται οι σταθεροποιητικές ιδιότητες εναλλακτικών κανόνων προσδιορισμού της νομισματικής πολιτικής, με έμφαση στη σύγκριση μεταξύ σταθερών ισοτιμιών και ‘ζωνών στόχων’ για την ισοτιμία (target zones). Χρησιμοποιείται ένα στοχαστικό θεωρητικό υπόδειγμα με περιοδικά προκαθορισμένους μισθούς και αναλύονται οι επιπτώσεις εναλλακτικών κανόνων καθορισμού της ισοτιμίας. Τα συμπεράσματα έχουν ως ακολούθως: Πρώτον, με ευελιξία της δημοσιονομικής πολιτικής, οι σταθερές ισοτιμίες είναι επιθυμητές, στο βαθμό που η διεθνής νομισματική πολιτική στοχεύει στη διατήρηση χαμηλού πληθωρισμού. Δεύτερον, αν δεν υπάρχει η απαιτούμενη ευελιξία της δημοσιονομικής πολιτικής, οι κυμαινόμενες ισοτιμίες είναι προτιμητέες. Οι ‘ζώνες στόχοι’ θα πρέπει στην περίπτωση αυτή να έχουν σχετικά μεγάλα

περιθώρια διακύμανσης της συναλλαγματικής ισοτιμίας. Αναλύονται επίσης εναλλακτικοί κανόνες όπως ένας σταθερός ρυθμός αύξηση του ονομαστικού εισοδήματος.

13. "Unemployment in the Open Economy", in Sapsford D. and Z. Tzannatos (eds), *Issues in Labour Economics*, London, Macmillan (October 1989).

Στην εργασία αυτή αναλύονται οι προσδιοριστικοί παράγοντες της ανεργίας σε ανοικτές οικονομίες, με έμφαση τόσο στη διάρθρωση της αγοράς εργασίας όσο και στη μακροοικονομική πολιτική.

14. "Monetary Policy and the Informational Implications of the Phillips Curve", *Economica*, 57 (1990), pp. 107-17.

Στην εργασία αυτή εξετάζεται η βέλτιστη νομισματική πολιτική και οι πληροφοριακές επιπτώσεις της καμπύλης Phillips σε ένα στοχαστικό μακροοικονομικό υπόδειγμα. Υποτίθεται ότι οι μισθοί δεν αναπροσαρμόζονται μόνο στο επίπεδο των τιμών, αλλά ανταποκρίνονται και στην κατάσταση της αγοράς εργασίας. Εάν οι πληροφορίες σχετικά με τις τρέχουσες διαταραχές μεταφέρονται μόνο μέσω των τιμών της αγοράς, αποδεικνύεται ότι οι μισθοί έχουν ανεξάρτητο πληροφοριακό περιεχόμενο, πέρα από το πληροφοριακό περιεχόμενο του επιπέδου των τιμών. Η βέλτιστη πολιτική σε αυτό το υπόδειγμα συνεπάγεται αντιδράσεις σε αλλαγές τόσο στους μισθούς όσο και στο επίπεδο των τιμών, καθώς, σε αντίθεση με το συνήθως χρησιμοποιούμενο υπόδειγμα των Gray και Fischer, οι μισθοί και οι τιμές είναι μόνο μερικώς συσχετισμένα σήματα σχετικά με τις μη παρατηρούμενες διαταραχές. Η εργασία εξετάζει επίσης μια επέκταση σε μια ανοικτή οικονομία και τη σχέση μεταξύ των μισθών και της συναλλαγματικής πολιτικής.

15. "Competitiveness, Wage Adjustment and Macroeconomic Policy in the Dependent Economy: The Case of Greece" *Greek Economic Review*, 11 (1990), pp. 15-57.

Η εργασία προτείνει ένα υπόδειγμα 'εξαρτημένης οικονομίας', το οποίο βασίζεται στη διάκριση μεταξύ διεθνώς εμπορεύσιμων και μη εμπορεύσιμων αγαθών. Το υπόδειγμα που παρουσιάζεται αντιμετωπίζει τον τομέα των διεθνώς εμπορευσίμων αγαθών ως θεμελιωδώς ανταγωνιστικό και τον τομέα των μη εμπορευσίμων αγαθών ως ολιγοπωλιακό. Η εστίαση είναι στον καθορισμό της σχετικής τιμής των εμπορευσίμων προς τα μη εμπορεύσιμα αγαθά, του ισοδύναμου της διεθνούς ανταγωνιστικότητας σε αυτά τα υποδείγματα και του ρόλου της στις συνολικές διακυμάνσεις. Το υπόδειγμα είναι 'πραγματικό' και αναφέρεται στη βραχυπρόθεσμη περίοδο. Οι νομισματικοί παράγοντες δεν αναλύονται. Από την άλλη πλευρά, παράγοντες όπως οι κρατικές δαπάνες και η σχετική τιμή του πετρελαίου έχουν εξέχοντα ρόλο. Οι οικονομετρικές εκτιμήσεις του υποδείγματος υποδηλώνουν ότι σε γενικό επίπεδο το υπόδειγμα είναι αρκετά επιτυχημένο για την εξήγηση των οικονομικών διακυμάνσεων στην ελληνική οικονομία.

16. “Traded Goods, Competitiveness and Aggregate Fluctuations in the United Kingdom”, *The Economic Journal*, 100 (1990), pp. 141-63.

Μια σημαντική κατηγορία μακροοικονομικών υποδειγμάτων ανοικτών οικονομιών περιλαμβάνει τα υποδείγματα δύο τομέων που τονίζουν τη διάκριση μεταξύ διεθνώς εμπορεύσιμων και μη εμπορευόμενων αγαθών. Η βιβλιογραφία που χρησιμοποιεί αυτά τα υποδείγματα ήταν κυρίως θεωρητική, με πιθανή εξαίρεση το σκανδιναβικό υπόδειγμα του πληθωρισμού. Ένας λόγος για την έλλειψη εμπειρικής εργασίας θα μπορούσε να ήταν το γεγονός ότι κατηγορίες όπως ‘εμπορεύσιμα’ και ‘μη εμπορεύσιμα’ δεν προσφέρονται για άμεση μέτρηση. Ωστόσο, αυτό δεν θα πρέπει να μας εμποδίζει από το να συνάγουμε τις μακροοικονομικές επιπτώσεις τέτοιων υποδειγμάτων και να τα ελέγχουμε χρησιμοποιώντας συγκεντρωτικά δεδομένα. Αυτή η εργασία ελέγχει μια παραλλαγή τέτοιων υποδειγμάτων, χρησιμοποιώντας συγκεντρωτικές χρονοσειρές για το Ηνωμένο Βασίλειο. Το υπόδειγμα που παρουσιάζεται αντιμετωπίζει τον τομέα των διεθνώς εμπορευσίμων αγαθών ως θεμελιωδώς ανταγωνιστικό και τον τομέα των μη εμπορευσίμων αγαθών ως ολιγοπωλιακό. Η εστίαση είναι στον καθορισμό της σχετικής τιμής των εμπορευσίμων προς τα μη εμπορεύσιμα αγαθά, του ισοδύναμου της διεθνούς ανταγωνιστικότητας σε αυτά τα υποδείγματα και του ρόλου της στις συνολικές διακυμάνσεις. Το υπόδειγμα είναι ‘πραγματικό’ και αναφέρεται στη βραχυπρόθεσμη περίοδο. Οι νομισματικοί παράγοντες δεν αναλύονται. Από την άλλη πλευρά, παράγοντες όπως οι κρατικές δαπάνες και η σχετική τιμή του πετρελαίου έχουν εξέχοντα ρόλο. Οι οικονομετρικές εκτιμήσεις υποδηλώνουν ότι σε γενικό επίπεδο το υπόδειγμα είναι αρκετά επιτυχημένο για την εξήγηση των οικονομικών κύκλων του Ηνωμένου Βασιλείου. Σε ένα βαθύτερο επίπεδο, ωστόσο, το κύριο πρόβλημα είναι η απίστευτα χαμηλή εκτίμηση μιας κρίσιμης παραμέτρου, δηλαδή του μεριδίου των εμπορευσίμων προϊόντων στο ΑΕΠ. Αυτό παίρνει μια μάλλον χαμηλή τιμή, ειδικά στην εκτίμηση συστημάτων. Οι σημειακές εκτιμήσεις των περισσότερων από τις άλλες παραμέτρους είναι αρκετά εύλογες και οι περιορισμοί του υποδείγματος δεν απορρίπτονται σε συμβατικά επίπεδα σημαντικότητας.

17. “Tests of alternative wage employment bargaining models with an application to the UK aggregate labour market” (with Alan Manning), *European Economic Review*, 35, (1991), pp. 23-37.

Σε αυτή την εργασία προτείνουμε έναν οικονομετρικό έλεγχο που να διακρίνει μεταξύ εναλλακτικών υποδειγμάτων διαπραγμάτευσης για μισθούς και απασχόληση. Ο έλεγχος βασίζεται σε ένα θεωρητικό πλαίσιο που περιλαμβάνει τόσο τα υποδείγματα που βασίζονται στη ζήτηση εργασίας από τις επιχειρήσεις όσο και τα υποδείγματα αποτελεσματικής διαπραγμάτευσης για τον καθορισμό των μισθών και της απασχόλησης. Βασίζεται στον έλεγχο των περιορισμών μεταξύ εξισώσεων που υπονοούνται για τους συντελεστές των μεταβλητών ισχύος των συνδικάτων σε εξισώσεις μισθών και απασχόλησης. Ο έλεγχος εφαρμόζεται για το υπόδειγμα Layard και Nickell της συνολικής αγοράς εργασίας του Ηνωμένου Βασιλείου, για το οποίο διαπιστώθηκε ότι

μπορεί κανείς να απορρίψει τόσο το υπόδειγμα ζήτησης εργασίας όσο και την υπόθεση ότι οι συμφωνίες για μισθούς και απασχόληση είναι αποτελεσματικές, προς όφελος ενός γενικευμένου υποδείγματος αναποτελεσματικής διαπραγμάτευσης για μισθούς και απασχόληση.

18. "On Error Correction Models: Specification, Interpretation, Estimation" (with Ron Smith), *Journal of Economic Surveys*, 5, (1991), pp. 97-128.

Τα υποδείγματα διόρθωσης σφαλμάτων (Error Correction Models ή ECM) έχουν αποδειχθεί μια δημοφιλής οργανωτική αρχή στην εφαρμοσμένη οικονομετρία, παρά την έλλειψη συναίνεσης ως προς το τι ακριβώς αποτελεί το καθοριστικό τους χαρακτηριστικό και τον μάλλον περιορισμένο ρόλο που έχει δοθεί στην οικονομική θεωρία από τους υποστηρικτές τους. Αυτή η εργασία χρησιμοποιεί μια ιστορική έρευνα της εξέλιξης των ECM για να εξηγήσει τις εναλλακτικές προδιαγραφές και ερμηνείες και προχωρά στην εξέταση των συνεπειών τους για την εκτίμησή τους. Οι διάφορες προσεγγίσεις απεικονίζονται για μισθολογικές εξισώσεις με βάση τα δεδομένα της βρετανικής αγοράς εργασίας 1855-1987. Αποδεικνύουμε ότι τα υποδείγματα διόρθωσης σφαλμάτων επιβάλλουν ισχυρούς και ελέγξιμους μη γραμμικούς περιορισμούς σε δυναμικές οικονομετρικές εξισώσεις και ότι δεν εξαλείφουν την ανάγκη υποδειγματοποίησης της διαδικασίας σχηματισμού προσδοκιών. Με εξαίρεση μερικές ειδικές περιπτώσεις, τόσο οι μη γραμμικοί περιορισμοί όσο και η υποδειγματοποίηση των προσδοκιών έχουν αγνοηθεί από εκείνους που αντιμετώπισαν τα ECM ως απλώς επαναπαραμετροποιήσεις υποδειγμάτων δυναμικής γραμμικής παλινδρόμησης ή διανυσματικών αυτοπαλινδρομών σχημάτων.

19. "Editor's Introduction" (with Lucas Papademos and Richard Portes), in Alogoskoufis G., L. Papademos and R. Portes (eds), *External Constraints on Macroeconomic Policy: The European Experience*, Cambridge, Cambridge University Press (1991).

Η εισαγωγή των επιμελητών στο βιβλίο, η οποία αναλύει τα κύρια σημεία των περιλαμβανομένων εργασιών.

20. "Fiscal Deficits, Seigniorage and External Debt: The Case of Greece", (with Nicos Christodoulakis), in Alogoskoufis G., L. Papademos and R. Portes (eds), *External Constraints on Macroeconomic Policy: The European Experience*, Cambridge University Press, Cambridge (1991).

Η εργασία αυτή διερευνά τη σχέση μεταξύ της αύξησης του εξωτερικού χρέους και των δημοσιονομικών εξελίξεων στην Ελλάδα. Χρησιμοποιεί ένα διαχρονικό υπόδειγμα βέλτιστης αποταμίευσης του ιδιωτικού τομέα για να υποστηρίξει ότι η σταθεροποίηση του λόγου του δημόσιου χρέους/ΑΕΠ θα είναι αρκετή για να σταθεροποιήσει και τον λόγο εξωτερικού χρέους/ΑΕΠ. Τα αποτελέσματά μας υποδηλώνουν ότι η σταθεροποίηση του λόγου του δημόσιου χρέους/ΑΕΠ σε ένα δεδομένο επίπεδο μέσω υψηλότερης φορολογίας θα έχει ως αποτέλεσμα υψηλότερο λόγο εξωτερικού χρέους/ΑΕΠ από τη

σταθεροποίηση στο ίδιο επίπεδο μέσω μείωσης των πρωτογενών κρατικών δαπανών. Υποδεικνύουν επίσης ότι στην περίπτωση της Ελλάδας δεν υπάρχει περαιτέρω περιθώριο για σταθερή αύξηση των εσόδων από νομισματική επέκταση (seigniorage). Στην πραγματικότητα, ο ρυθμός πληθωρισμού υπερβαίνει ελαφρώς το ποσοστό μεγιστοποίησης των εσόδων από νομισματική επέκταση. Υπολογίζουμε ότι εάν το χρέος του δημόσιου τομέα σταθεροποιηθεί στο σημερινό του επίπεδο (1991), περίπου στο 100% του ΑΕΠ, το πρωτογενές έλλειμμα (δηλαδή, το έλλειμμα χωρίς τις πληρωμές τόκων) θα πρέπει να μειωθεί στο 0,3% του ΑΕΠ από τον προβλεπόμενο δείκτη του 6,5 % το 1990 και 5,1% το 1991.

21. "External Constraints on European Unemployment", (with Chris Martin), in Alogoskoufis G., L. Papademos and R. Portes (eds), *External Constraints on Macroeconomic Policy: The European Experience*, Cambridge University Press, Cambridge (1991).

Η εργασία αυτή αναλύει τους εξωτερικούς περιοριστικούς παράγοντες στη σταθεροποιητική πολιτική για την αντιμετώπιση της ανεργίας, και ειδικότερα την αρνητική σχέση μεταξύ εξωτερικής και εσωτερικής ισορροπίας όταν το κυριότερο σταθεροποιητικό εργαλείο είναι η δημοσιονομική πολιτική.

22. "International Costs and Benefits from EMU" (with Richard Portes), in "The Economics of EMU", *European Economy*, Special Edition no.1, (1991).

Σε αυτή την εργασία, η οποία μας ανατέθηκε από την Ευρωπαϊκή Επιτροπή, και χρησιμοποιήθηκε για την έκθεσή της για τη δημιουργία της ONE, *One Market One Money*, εξετάζουμε τις διεθνείς επιπτώσεις της νομισματικής ένωσης στην Ευρωπαϊκή Κοινότητα (ONE) και το σχετικό διεθνές κόστος και όφελος. Λαμβάνουμε υπόψη τις προοπτικές αλλαγές στους διεθνείς θεσμούς, τον πιθανό ρόλο του ECU ως διεθνούς νομίσματος και τις επιπτώσεις της ONE στον διεθνή συντονισμό των νομισματικών και δημοσιονομικών πολιτικών.

23. "On Budgetary Policies, Growth and External Deficits in Interdependent Economies" (with Rick van der Ploeg), *Journal of the Japanese and International Economies*, 5, (1991), pp. 305-24.

Η εργασία αυτή διερευνά τις επιπτώσεις των δημοσιονομικών πολιτικών σε ένα υπόδειγμα δύο χωρών, επαλλήλων γενεών και ενδογενούς μεγέθυνσης. Με την παρουσία κινητικότητας κεφαλαίων, οι ενδογενείς ρυθμοί μεγέθυνσης εξισώνονται, αλλά τα επίπεδα παραγωγής δεν συγκλίνουν. Μια παγκόσμια αύξηση του λόγου του δημόσιου χρέους προς το ΑΕΠ ή του μεριδίου της κρατικής κατανάλωσης μειώνει την αποταμίευση και την μεγέθυνση. Μια σχετική αύξηση του λόγου του χρέους μιας χώρας προς το ΑΕΠ ή του μεριδίου στο ΑΕΠ της κρατικής κατανάλωσης οδηγεί σε πτώση των εξωτερικών περιουσιακών στοιχείων και του σχετικού ποσοστού αποταμίευσης. Βραχυπρόθεσμα, η πτώση του ποσοστού αποταμίευσης είναι υψηλότερη και η χώρα

αντιμετωπίζει υψηλότερα ελλείμματα του ισοζυγίου τρεχουσών συναλλαγών ως ποσοστό του ΑΕΠ.

24. "The Phillips Curve, the Persistence of Inflation and the Lucas Critique: Evidence from Exchange Rate Regimes" (with Ron Smith), *American Economic Review*, 81 (1991), pp. 1254-75.

Η εργασία αυτή παρουσιάζει στοιχεία από τις Ηνωμένες Πολιτείες και το Ηνωμένο Βασίλειο ότι η εμμονή του πληθωρισμού τιμών είναι σημαντικά υψηλότερη υπό καθεστώς διαχειριζόμενων συναλλαγματικών ισοτιμιών από ό,τι στα καθεστώτα σταθερής συναλλαγματικής ισοτιμίας που βασίζονται στον χρυσό. Αυτές οι διαφορές αντικατοπτρίζονται επίσης στις καμπύλες Phillips προσαναυξημένες με πληθωριστικές προσδοκίες. Χρησιμοποιούμε ένα μακροοικονομικό υπόδειγμα δύο χωρών, για να δείξουμε ότι η υψηλότερη νομισματική διευκόλυνση του πληθωρισμού και η προσαρμογή της συναλλαγματικής ισοτιμίας με βάση τις διαφορές πληθωρισμού μεταξύ των χωρών αυξάνουν την εμμονή του πληθωρισμού. Τα στοιχεία δεν έρχονται σε αντίθεση με αυτήν την υπόθεση. Υποστηρίζουν την υπόθεση των επιπτώσεων της νομισματικής πολιτικής στις πληθωριστικές προσδοκίες και υπογραμμίζουν την εμπειρική σημασία της κριτικής του Lucas.

25. Review: "Keynes' Economics: Methodological Issues" by Tony Lawson; Hashem Pesaran "Kaldor's Political Economy" by Tony Lawson; J. Gabriel Palma; John Sender", *Economica*, New Series, (1991).

Βιβλιοκριτική μετά από πρόσκληση του εκδότη του περιοδικού *Economica*.

26. Review: "Limiting Exchange Rate Flexibility: The European Monetary System by F. Giavazzi; A. Giovannini", *Economica*, New Series, (1991).

Βιβλιοκριτική μετά από πρόσκληση του εκδότη του περιοδικού *Economica*.

27. "European Monetary Union and International Currencies in a Tripolar World" (with Richard Portes), in Canzoneri M., V. Grilli and P.R. Masson (eds), *Establishing a Central Bank: Issues in Europe and Lessons from the US*, Cambridge, Cambridge University Press (March 1992).

Η εργασία αυτή εξετάζει τις προοπτικές των επιπτώσεων της Ευρωπαϊκής Νομισματικής Ένωσης στο διεθνές νομισματικό σύστημα. Επικεντρώνεται στον μελλοντικό ρόλο του ευρωπαϊκού ενιαίου νομίσματος ως διεθνούς οχήματος και αποθεματικού νομίσματος, και στις επιπτώσεις του ενιαίου νομίσματος για το συντονισμό των νομισματικών και δημοσιονομικών πολιτικών σε έναν τριπολικό κόσμο που αποτελείται από τις ΗΠΑ, την Ευρώπη και την Ιαπωνία. Η εργασία αντλεί διδάγματα από την εμπειρία της στερλίνας και αξιολογεί το κόστος και τα οφέλη της ONE σε έναν τριπολικό κόσμο.

28. "Fiscal Policies, Devaluations and Exchange Rate Regimes: The Stabilisation Programmes of Ireland and Greece", *The Economic and Social Review*, 23, (1992), pp. 225-46.

Η εργασία αυτή αντιπαραβάλλει τα προγράμματα σταθεροποίησης της Ιρλανδίας και της Ελλάδας τη δεκαετία του 1980 και εξάγει συμπεράσματα για το σχεδιασμό τέτοιων προγραμμάτων σε μικρές ανοικτές οικονομίες. Τα προγράμματα που βασίζονται σε αυξήσεις των κρατικών εσόδων είναι λιγότερο πιθανό να επιτύχουν από εκείνα που βασίζονται σε μειώσεις δαπανών. Η εργασία υπογραμμίζει επίσης τη συμβολή που μπορεί να έχει μια υποτίμηση στα αρχικά στάδια ενός τέτοιου προγράμματος, αλλά υποστηρίζει ότι αυτό μπορεί να είναι αποτελεσματικό μόνο στο πλαίσιο ένταξης σε ένα νομισματικό καθεστώς με καθιερωμένη αντιπληθωριστική αξιοπιστία.

29. "Monetary Accommodation, Exchange Rate Regimes and Inflation Persistence", *Economic Journal*, 102 (1992), pp. 461-80.

Η πρώτη ενότητα της εργασίας αυτής παρουσιάζει ένα υπόδειγμα της πληθωριστικής διαδικασίας που βασίζεται σε κλιμακωτές συμβάσεις. Αυτό υποδηλώνει ότι εάν η νομισματική και συναλλαγματική πολιτική αντιμετωπίσει τις διαταραχές του επιπέδου των τιμών για να διατηρήσει το επίπεδο της πραγματικής συνολικής ζήτησης και το επίπεδο της διεθνούς ανταγωνιστικότητας, τότε θα επηρεάσει τις προσδοκίες των ρυθμιστών μισθών και τιμών και θα οδηγήσει σε υψηλότερη εμμονή του πληθωρισμού. Η δεύτερη ενότητα παρουσιάζει στοιχεία ότι σε περιόδους μη μετατρέψιμων νομισμάτων και διαχειριζόμενων συναλλαγματικών ισοτιμιών υπήρξε πράγματι πολύ υψηλότερη επιμονή του παγκόσμιου πληθωρισμού και των διαφορών πληθωρισμού από ό,τι στην περίοδο του κλασικού προτύπου χρυσού και του Bretton Woods. Η νομισματική προσαρμογή των διαταραχών του επιπέδου τιμών σε παγκόσμιο επίπεδο ήταν επίσης πολύ υψηλότερη εκτός των δύο τελευταίων καθεστώτων, και η προσαρμογή των συναλλαγματικών ισοτιμιών σε διαταραχές των σχετικών επιπέδων τιμών ήταν πολύ υψηλή σε καθεστώς διαχειριζόμενων συναλλαγματικών ισοτιμιών. Η τελευταία ενότητα συνοψίζει τα συμπεράσματα και συζητά εν συντομία τις επιπτώσεις των ευρημάτων για τα διεθνή συναλλαγματικά καθεστώτα.

30. "Greece and European Monetary Union", *New European*, 5, 13-21 (June 1992).

Η εργασία αυτή διερευνά τις προϋποθέσεις για την ένταξη της Ελλάδος στην ΟΝΕ και περιλαμβάνει προτάσεις για τις αναγκαίες μεταρρυθμίσεις που θα έπρεπε να προηγηθούν της ένταξης.

31. "Inflationary expectations, political parties and the exchange rate regime: Greece 1958-1989" (with Apostolis Philippopoulos), *European Journal of Political Economy*, 8 (1992), pp. 375-99.

Η εργασία αυτή διερευνά τη δυνατότητα εφαρμογής του 'κομματικού υπόδειγματος με

ορθολογικές προσδοκίες' και του 'υποδείγματος του συναλλαγματικού καθεστώτος με ορθολογικές προσδοκίες' για τον προσδιορισμό του πληθωρισμού στην περίπτωση της Ελλάδας. Η Ελλάδα συμμετείχε πλήρως στο σύστημα συναλλαγματικών ισοτιμιών του Bretton Woods μέχρι το 1972, αλλά έκτοτε ακολούθησε μια ανεξάρτητη πολιτική 'crawling peg'. Είχε ένα πολωμένο πολιτικό σύστημα και ένα πρόβλημα επίμονα υψηλού πληθωρισμού έως και τα τέλη της δεκαετίας του 1980. Εκτός των καθεστώτων σταθερής συναλλαγματικής ισοτιμίας, ο επίμονα υψηλός πληθωρισμός μπορεί να αποδοθεί στην αποτυχία των πολιτικών κομμάτων να δεσμευτούν εκ των προτέρων για τη σταθερότητα των τιμών. Η μεγαλύτερη αποστροφή των 'σοσιαλιστικών κυβερνήσεων' στην ανεργία έχει ως αποτέλεσμα έναν πληθωρισμό που ήταν υψηλότερος κατά 8 ποσοστιαίες μονάδες σε σχέση με τις 'συντηρητικές κυβερνήσεις' που χαρακτηρίζονταν από μεγαλύτερη αποστροφή στον πληθωρισμό. Η πορεία της ανεργίας, όπως προβλέπουν τα σχετικά υποδείγματα, ήταν ανεξάρτητη από την ταυτότητα του κόμματος στην εξουσία και τις εκλογές.

32. "Wage Inflation, Electoral Uncertainty and the Exchange Rate Regime: Theory and UK Evidence" (with Ben Lockwood and Apostolis Philippopoulos), *The Economic Journal*, 102 (1992), pp. 1370-94.

Η εργασία αυτή επεκτείνει το 'κομματικό υπόδειγμα του πληθωρισμού με ορθολογικές προσδοκίες' για να αναλύσει τις επιπτώσεις της εμμονής της ανεργίας στη δυναμική του πληθωρισμού. Συνδυάζει αυτό το υπόδειγμα με το υπόδειγμα του πληθωρισμού 'συναλλαγματικού καθεστώτος' και εξετάζει την εμπειρία του Ηνωμένου Βασιλείου. Εκτός του καθεστώτος σταθερής συναλλαγματικής ισοτιμίας του Bretton Woods, ο επίμονα υψηλός πληθωρισμός μπορεί να αποδοθεί στην αποτυχία των πολιτικών κομμάτων να δεσμευτούν εκ των προτέρων για τη σταθερότητα των τιμών, υπό το πρίσμα της εμμονής της ανεργίας. Οι χρόνοι των εκλογών συνδέονται με υψηλότερο πληθωρισμό, με εξαίρεση την περίοδο των κυβερνήσεων Θάτσερ. Δεν υπάρχει καμία ένδειξη ότι το Εργατικό κόμμα είναι γενικά πιο ανεκτικό στον πληθωρισμό από τους Συντηρητικούς.

33. "The ECU, the International Monetary System and the Management of Exchange Rates", in Bekemans L. and L. Tsoukalis (eds), *Europe and Global Economic Interdependence*, Bruges, European University Press (1992).

Αυτή η εργασία εξετάζει τις πιθανές επιπτώσεις της πλήρους Οικονομικής και Νομισματικής Ένωσης (ONE) στην Ευρώπη για το διεθνές νομισματικό σύστημα. Κάνει ένα τεράστιο άλμα προς τα εμπρός στην προσπάθεια σύγκρισης του status quo, στο οποίο εννέα από τα δώδεκα νομίσματα της Ευρωπαϊκής Ένωσης συμμετέχουν στον Μηχανισμό Συναλλαγματικών Ισοτιμιών (ΜΣΙ) του Ευρωπαϊκού Νομισματικού Συστήματος (ΕΝΣ) με την πλήρη νομισματική ένωση στην οποία όλα τα νομίσματα θα έχουν αντικατασταθεί από ένα ενιαίο νόμισμα. Επικεντρώνεται σε δύο βασικά ζητήματα: Τον μελλοντικό ρόλο του ECU ως διεθνούς μέσου πληρωμών και αποθεματικού νομίσματος και τις επιπτώσεις

για το δολάριο. Δεύτερον, εξετάζει τις μελλοντικές αλλαγές που θα συνεπάγεται η ONE για τον διεθνή συντονισμό των νομισματικών και δημοσιονομικών πολιτικών μεταξύ ΗΠΑ, ΕΕ και Ιαπωνίας και το καθεστώς συναλλαγματικών ισοτιμιών μεταξύ δολαρίου, ECU και γιεν.

34. "Greece and European Monetary Unification", in H.J. Psomiades and S.B. Thomadakis (eds), *Greece, the New Europe and the Changing International Order*, New York, Pella Press (1993).

Η εργασία αυτή διερευνά αναλυτικά τις προϋποθέσεις για την ένταξη της Ελλάδος στην ONE και περιλαμβάνει προτάσεις για τις αναγκαίες μεταρρυθμίσεις που θα έπρεπε να προηγηθούν της ένταξης.

35. "Monetary Policy and the Exchange Rate Regime in a Financially Integrated World", *Greek Economic Review*, 1993.

Η εργασία αυτή διερευνά τις επιπτώσεις εναλλακτικών κανόνων νομισματικής πολιτικής, σε σχέση με το καθεστώς της συναλλαγματικής ισοτιμίας, με βάση ένα στοχαστικό δυναμικό υπόδειγμα της παγκόσμιας οικονομίας, με περιοδικό προκαθορισμό των ονομαστικών μισθών.

36. "On Inflation, Unemployment and the Optimal Exchange Rate Regime", in *Handbook of International Macroeconomics*, (editor Rick van der Ploeg), Blackwell, Oxford, (1994).

Η εργασία αυτή διερευνά το βέλτιστο καθεστώς προσδιορισμού της συναλλαγματικής ισοτιμίας και τη σχέση του με τη νομισματική πολιτική, σε ένα στοχαστικό δυναμικό υπόδειγμα μιας μικρής ανοικτής οικονομίας στην οποία οι νομισματικές αρχές ενδιαφέρονται τόσο για την ανεργία όσο και για τον πληθωρισμό και υπάρχει ελεύθερη κίνηση κεφαλαίων. Η επιλογή μεταξύ σταθερών και κυμαινομένων ισοτιμιών εξαρτάται από δύο ομάδες παραγόντων: Η πρώτη είναι οι εγχώριες στρεβλώσεις που προκαλούν κίνητρα για μη αναμενόμενες νομισματικές επεκτάσεις και υποτιμήσεις του νομίσματος, όπως ένα υπερβολικά υψηλό 'φυσικό' ποσοστό ανεργίας ή δημόσιο χρέος. Καθεστώτα σταθερών ισοτιμιών σε μία τέτοια περίπτωση παρέχουν αντιπληθωριστική αξιοπιστία. Η δεύτερη ομάδα παραγόντων έχει να κάνει με την ύπαρξη και μεταβλητότητα ασύμμετρων πραγματικών διαταραχών, οι οποίες απαιτούν διαφορετική νομισματική πολιτική για τις διάφορες χώρες, προκειμένου να ελαχιστοποιηθούν οι διακυμάνσεις της ανεργίας. Στην πράξη, μια ανοικτή οικονομία θα πρέπει να σταθμίσει τη σχετική σημασία των δύο αυτών ομάδων παραγόντων στην επιλογή του βέλτιστου νομισματικού και συναλλαγματικού της καθεστώτος.

37. Discussion of "A New Breed of Exchange Rate Bands: Chile, Israel and Mexico" (Elhanan Helpman; Leonardo Leiderman; Gil Bufman; Vittorio Grilli), *Economic*

Policy, (1994).

Σχόλιο σε εργασία που παρουσιάστηκε και δημοσιεύθηκε στο περιοδικό *Economic Policy*, κατόπιν πρόσκλησης των επιμελητών.

38. "Debts, Deficits and Growth in Interdependent Economies" (with Rick van der Ploeg), in Baldassari M., Di Matteo M. and R. Mundell (eds), *International Problems of Economic Interdependence*, Macmillan, London (1994).

Η εργασία αυτή διερευνά τις επιπτώσεις των δημοσιονομικών πολιτικών στους ρυθμούς μεγέθυνσης, το εξωτερικό χρέος, τα πραγματικά επιτόκια και τη χρηματιστηριακή αποτίμηση του κεφαλαίου, σε ένα υπόδειγμα ενδογενούς μεγέθυνσης δύο χωρών και επαλλήλων γενεών. Μια παγκόσμια αύξηση του λόγου του δημόσιου χρέους/ΑΕΠ, ή του μεριδίου της κρατικής κατανάλωσης, μειώνει την αποταμίευση και τη μεγέθυνση. Αυξάνουν επίσης τα πραγματικά επιτόκια και πιέζουν τη χρηματιστηριακή αγορά λόγω του κόστους προσαρμογής των επενδύσεων. Μια σχετική αύξηση του λόγου χρέους/ΑΕΠ μιας χώρας ή του μεριδίου της στο ΑΕΠ στη δημόσια κατανάλωση έχει ως αποτέλεσμα τη μείωση του λόγου των εξωτερικών περιουσιακών στοιχείων προς το ΑΕΠ. Οι ρυθμοί ανάπτυξης εξισώνονται εκτός εάν υπάρχουν διαφορές στο κόστος προσαρμογής των επενδύσεων ή στα ποσοστά απόσβεσης. Τα κατά κεφαλήν επίπεδα παραγωγής δεν συγκλίνουν απαραίτητα.

39. "On Public Debt Stabilisations in an Interdependent World", in Alogoskoufis G., T. Kollintzas and G. Provopoulos, *Essays in Honor of Constantine G. Drakatos*, Papazissis, Athens (1994).

Η εργασία αυτή διερευνά τις επιπτώσεις εναλλακτικών πολιτικών σταθεροποίησης του δημόσιου χρέους στους ρυθμούς μεγέθυνσης, το εξωτερικό χρέος, τα πραγματικά επιτόκια και τη χρηματιστηριακή αποτίμηση του κεφαλαίου, σε ένα υπόδειγμα ενδογενούς μεγέθυνσης πολλών χωρών και επαλλήλων γενεών.

40. "Money and Endogenous Growth" (with Rick van der Ploeg), *Journal of Money, Credit and Banking*, 26 (1994), pp. 771-91.

Αυτή η εργασία αναλύει ένα συνεκτικό πλαίσιο ενδογενούς μεγέθυνσης και επαλλήλων γενεών με χρήμα στη συνάρτηση χρησιμότητας των νοικοκυριών και ανελαστική προσφορά εργασίας. Η νομισματική μεγέθυνση επηρεάζει μόνιμα την πραγματική μεγέθυνση. Μια αύξηση στη νομισματική ανάπτυξη δεν οδηγεί απλώς σε ταυτόσημη αύξηση του πληθωρισμού και επίσης το χρήμα δεν είναι ο μοναδικός καθοριστικός παράγοντας του πληθωρισμού μακροπρόθεσμα. Δείχνουμε επίσης ότι οι αυξήσεις του δημόσιου χρέους και της δημόσιας κατανάλωσης βλάπτουν τις προοπτικές ανάπτυξης και συνεπώς αυξάνουν τον πληθωρισμό ακόμη και όταν συνοδεύονται από αυξήσεις των εφάπαξ φόρων και σταθερό ρυθμό αύξησης της ονομαστικής προσφοράς χρήματος.

41. “The Two Faces of Janus: Institutions, Policy Regimes and Macroeconomic Performance in Greece”, *Economic Policy*, 10 (1995), pp. 147-92.

Η σαφής αλλαγή στο καθεστώς πολιτικής στην Ελλάδα γύρω στο 1974 προσφέρει μια ευκαιρία να αξιολογηθεί ο βαθμός στον οποίο οι οικονομικές επιδόσεις εξαρτώνται από τους θεσμούς. Για είκοσι χρόνια έως το 1974, η Ελλάδα γνώρισε ταχεία ανάπτυξη, υψηλές επενδύσεις και χαμηλό πληθωρισμό. τα επόμενα είκοσι χρόνια, η ανάπτυξη και οι επενδύσεις κατέρρευσαν και ο πληθωρισμός έγινε υψηλός και επίμονος. Η εργασία περιγράφει το πολιτικό υπόβαθρο μιας τέτοιας σαφούς θεσμικής αλλαγής και τη φύση των δύο οικονομικών καθεστώτων: το πρώτο παρείχε αποτελεσματικούς μηχανισμούς συντονισμού και δέσμευσης για τη διατήρηση επαρκών αποδόσεων για υψηλές επενδύσεις, ενώ το δεύτερο είχε αδυναμίες. Η ίδια αλλαγή στο πολιτικό κλίμα μετά το 1974 αύξησε τα ελλείμματα και το χρέος του δημόσιου τομέα, τροφοδοτώντας τα ελλείμματα στο εξωτερικό ισοζύγιο και τη νομισματική αστάθεια. Η είσοδος στην ΕΟΚ δεν προκάλεσε την οικονομική επιβράδυνση στην Ελλάδα, αλλά οι μεταβιβάσεις από την ΕΟΚ συγκάλυψαν τα υποκείμενα προβλήματα, καθυστερώντας την απαραίτητη προσαρμογή. Οι προσπάθειες μετά το 1990 να αντιστραφούν οι τύχες της Ελλάδας είναι προς τη σωστή κατεύθυνση αλλά ακόμη ανεπαρκείς.

42. “The Euro, the Dollar and the International Monetary System” (with Richard Portes), in *EMU and the International Monetary System*, (ed. Paul R. Masson, Thomas H. Krueger and Bart G. Turtelboom), IMF, Washington D.C., (1997).

Στην εργασία αυτή αναλύουμε τις αλλαγές στα θεμελιώδη μεγέθη του διεθνούς νομισματικού συστήματος μετά την εισαγωγή του ευρώ, καθώς και το πιθανό σενάριο μετάβασης στη νέα παγκόσμια νομισματική ισορροπία. Προτείνουμε ότι η εισαγωγή του ευρώ θα επιφέρει δυνητικά σημαντικές αλλαγές στη διεθνή νομισματική σκηνή, καθώς το ευρώ θα υποκαταστήσει σε μεγάλο βαθμό το δολάριο ως διεθνές μέσο πληρωμών, λογιστική μονάδα και αποθεματικό μέσο. Τέτοιες αλλαγές στα θεμελιώδη μεγέθη θα επιφέρουν αυξημένη ζήτηση για ευρώ λίγο μετά την εισαγωγή του νέου νομίσματος στις διεθνείς αγορές. Η πρώτη εκδήλωση της αυξημένης ζήτησης για ευρώ θα είναι η ανατίμηση του νέου νομίσματος έναντι του δολαρίου ΗΠΑ και του γιεν. Εάν το ευρώ αμφισβητήσει την ηγεμονία του δολαρίου, αυτό είναι πιθανό να είναι αιτία αστάθειας στο διεθνές νομισματικό σύστημα, την οποία ο κατάλληλος συντονισμός πολιτικής θα μπορούσε ενδεχομένως να μετριάσει.

43. “Exchange Rate Regimes, Political Parties and the Inflation Unemployment Tradeoff: Evidence from Greece”, (with Dong-Ho Lee and Apostolis Philippopoulos), *Open Economies Review*, 9, (1998), pp. 39-51.

Η εργασία αυτή χρησιμοποιεί ελληνικά δεδομένα κατά την περίοδο 1960-1994 για να ελέγξει και να εκτιμήσει ένα υπόδειγμα στο οποίο ο πληθωρισμός των μισθών, ο πληθωρισμός των τιμών και η ανεργία εξαρτώνται από το καθεστώς συναλλαγματικών ισοτιμιών, την ταυτότητα του πολιτικού κόμματος στην εξουσία και το εάν αναμένεται

να διεξαχθούν εκλογές. Λαμβάνοντας υπόψη την κριτική Lucas και τις στατιστικές ιδιότητες των δεδομένων, τα κύρια αποτελέσματα είναι: (i) Το καθεστώς συναλλαγματικών ισοτιμιών έχει σημασία για τον πληθωρισμό. Μετά την πτώση του καθεστώτος του Μπρέτον Γουντς το 1972, υπάρχει μια προκατάληψη του πληθωρισμού τύπου Barro-Gordon λόγω της αδυναμίας όλων των φορέων χάραξης πολιτικής να δεσμευτούν εκ των προτέρων για χαμηλό πληθωρισμό. (ii) Δεν υπάρχουν κομματικές διαφορές τύπου Barro-Gordon στον πληθωρισμό ή την ανεργία μεταξύ των ελληνικών κομμάτων.

44. “The Bank of Greece and Inflation: Independence and Democratic Accountability”, in Demopoulos G.D., Korliras P.G. and Prodromidis K.P., *Essays in Economic Analysis (in honor of Professor Theocharis)*, Athens, Sideris (1998).

Η εργασία αυτή διερευνά τις επιπτώσεις της διασφάλισης πολιτικής ανεξαρτησίας της Τράπεζας της Ελλάδος για την εξέλιξη του πληθωρισμού και των μακροοικονομικών διακυμάνσεων στην Ελλάδα.

45. “Exchange Rate Regimes, Inflation and Credibility: Evidence from Greece”, (with Philippopoulos A. and Vassilatos V.) in Korres G.M. and Bitros G.C. (eds), *Economic Integration: Limits and Prospects*, Palgrave, Houndmills (2002).

Η εργασία αυτή διερευνά τις επιπτώσεις εναλλακτικών συναλλαγματικών καθεστώτων για την εξέλιξη του πληθωρισμού και των μακροοικονομικών διακυμάνσεων στην Ελλάδα.

46. “Endogenous Growth and External Balance in a Small Open Economy”, *Open Economies Review*, 25, (2014), pp. 571-594.

Η εργασία αυτή προτείνει ένα διαχρονικό υπόδειγμα μιας μικρής ανοικτής οικονομίας που επιτρέπει την ταυτόχρονη ανάλυση του προσδιορισμού της ενδογενούς ανάπτυξης και της εξωτερικής ισορροπίας. Το μοντέλο υποθέτει επικαλυπτόμενες γενιές με άπειρο χρονικό ορίζοντα, οι οποίες μεγιστοποιούν τη διαχρονική χρησιμότητα της κατανάλωσής τους, και ανταγωνιστικές επιχειρήσεις που μεγιστοποιούν την καθαρή παρούσα αξία τους με την παρουσία κόστους προσαρμογής για τις επενδύσεις. Τα εγχώρια χρεόγραφα θεωρούνται τέλεια υποκατάστατα των ξένων τίτλων και η οικονομία θεωρείται μικρή με την έννοια ότι λαμβάνει ως δεδομένες τις τιμές στις διεθνείς αγορές αγαθών και τα επιτόκια στις αγορές περιουσιακών στοιχείων. Αποδεικνύεται ότι ο ενδογενής ρυθμός ανάπτυξης καθορίζεται αποκλειστικά ως συνάρτηση των καθοριστικών παραγόντων των εγχώριων επενδύσεων, όπως το παγκόσμιο πραγματικό επιτόκιο, η τεχνολογία της εγχώριας παραγωγής και το κόστος προσαρμογής για επενδύσεις και είναι ανεξάρτητο από τις προτιμήσεις των εγχώριων νοικοκυριών και τη δημοσιονομική πολιτική. Οι προτιμήσεις των καταναλωτών και οι δημοσιονομικές πολιτικές καθορίζουν το ποσοστό αποταμίευσης. Το ισοζύγιο τρεχουσών συναλλαγών και το εξωτερικό ισοζύγιο είναι συναρτήσεις της διαφοράς μεταξύ των ποσοστών αποταμίευσης και επενδύσεων. Το

παγκόσμιο πραγματικό επιτόκιο επηρεάζει αρνητικά την ανάπτυξη αλλά έχει θετικό αντίκτυπο στο εξωτερικό ισοζύγιο. Η παραγωγικότητα του εγχώριου κεφαλαίου επηρεάζει θετικά την ανάπτυξη αλλά προκαλεί επιδείνωση του εξωτερικού ισοζυγίου. Η αύξηση του πληθυσμού, η κρατική κατανάλωση και το δημόσιο χρέος επηρεάζουν αρνητικά το ισοζύγιο τρεχουσών συναλλαγών και το εξωτερικό ισοζύγιο, αλλά δεν επηρεάζουν τον ενδογενή ρυθμό μεγέθυνσης.

47. “The Clash of Central Bankers and Labor Market Insiders, and the Persistence of Inflation and Unemployment”, *Economica*, 85, (2018), pp. 152-176.

Η εργασία αυτή αναλύει τις επιπτώσεις της νομισματικής πολιτικής για τη δυναμική συμπεριφορά του πληθωρισμού, σε ένα υπόδειγμα «φυσικού» ποσοστού που χαρακτηρίζεται από ενδογενή εμμόνη της ανεργίας. Παρουσιάζει στοιχεία για τις κύριες βιομηχανικές οικονομίες που υποδηλώνουν ότι ο πληθωρισμός εμφανίζει εμμόνη που είναι της ίδιας τάξης μεγέθους με την εμμόνη των αποκλίσεων της ανεργίας από το «φυσικό» της ποσοστό. Κατόπιν επικεντρώνεται σε μια θεωρητική εξήγηση αυτού του γεγονότος με βάση ένα υπόδειγμα των δυναμικών αλληλεπιδράσεων μεταξύ των κεντρικών τραπεζών και των διαπραγματευτών στην αγορά εργασίας. Η σύγκρουση των στόχων των κεντρικών τραπεζιτών και των διαπραγματευτών της αγοράς εργασίας είναι αυτή που κάνει τόσο τον πληθωρισμό όσο και την ανεργία να επιδεικνύουν τον ίδιο βαθμό εμμόνης σε αυτό το υπόδειγμα. Η ανάλυση υποδηλώνει ότι η εμμόνη του πληθωρισμού θα μπορούσε να αντιμετωπιστεί με τρόπο βελτιωτικό της ευημερίας, εάν οι κεντρικές τράπεζες υιοθετούσαν κανόνες νομισματικής πολιτικής που στόχευαν σε απρόβλεπτες αλλαγές στα ποσοστά ανεργίας αντί για αποκλίσεις της ανεργίας από το «φυσικό» της ποσοστό.

48. ‘The Euro @20: How Economic and Financial “Asymmetries” Marred the Promise of the Single Currency”, (with Laurent Jacque), *Journal of Applied Corporate Finance*, (2020), 32 (4), pp. 90-104.

Η εργασία αυτή περιέχει μια ανάλυση για τη ζώνη του ευρώ (ΕΑ), εστιάζοντας στις μακροοικονομικές και χρηματοοικονομικές ασυμμετρίες μεταξύ των κρατών-μελών της και στην ανάγκη για σημαντικές και θεμελιώδεις μεταρρυθμίσεις.

49. “Greece Before and After the Euro: Macroeconomics, Politics and the Quest for Reforms”, Ch. 3 in Alogoskoufis G. and Featherstone, K. (2021), *Greece and the Euro: From Crisis to Recovery*, London, Hellenic Observatory, London School of Economics, pp. 29-72.

Η εργασία αυτή περιέχει μία διεξοδική και αναλυτική εξέταση της πορείας της ελληνικής οικονομίας μετά τη μεταπολίτευση του 1974, πριν και μετά την εισαγωγή του ευρώ. Επικεντρώνεται στους κοινωνικούς, θεσμικούς, πολιτικούς και οικονομικούς παράγοντες που καθόρισαν αυτή την πορεία και διερευνά τις δυνατότητες της ελληνικής οικονομίας να ανακάμψει παραμένοντας στην ευρωζώνη μετά την έξοδο από τα

προγράμματα προσαρμογής της περιόδου 2010-2018 και την κρίση λόγω της πανδημίας του κορωνοϊού.

50. “Economic and Financial Asymmetries in the Euro Area”, (with Laurent Jacque), Ch. 15 in Alogoskoufis G. and Featherstone, K. (2021), *Greece and the Euro: From Crisis to Recovery*, London, Hellenic Observatory, London School of Economics, pp. 335-379.

Η εργασία αυτή περιέχει μια διεξοδική θεωρητική και εμπειρική ανάλυση για τη ζώνη του ευρώ (ΕΑ), εστιάζοντας στις μακροοικονομικές και χρηματοοικονομικές ασυμμετρίες μεταξύ των κρατών μελών της και στην ανάγκη για σημαντικές και θεμελιώδεις μεταρρυθμίσεις. Μετά από έρευνα της εξέλιξης της μακροοικονομικής και νομισματικής συνεργασίας της ΕΕ και των εξελίξεων από τη δημιουργία του ευρώ, και ιδιαίτερα της κρίσης της ζώνης του ευρώ, υποστηρίζει ότι η ζώνη του ευρώ χρειάζεται θεμελιώδεις δημοσιονομικές και χρηματοοικονομικές μεταρρυθμίσεις και μεταρρυθμίσεις στην αγορά εργασίας. Εκτός από τις μεταρρυθμίσεις που συζητούνται ευρύτερα, προτείνεται ένας κοινός προϋπολογισμός μέτριου μεγέθους ο οποίος θα βοηθούσε στην εξομάλυνση των ασύμμετρων επιπτώσεων των μακροοικονομικών κραδασμών μέσω της λειτουργίας αυτόματων δημοσιονομικών σταθεροποιητών. Θα βοηθούσε επίσης τις χώρες σε ύφεση να αντιμετωπίσουν μικρότερες εθνικές δημοσιονομικές και χρηματοοικονομικές συνέπειες τέτοιων υφέσεων και επίσης θα αντιμετώπιζε εν μέρει τον κατακερματισμό της αγοράς εργασίας καθώς θα μπορούσε να στοχεύσει στην ανεργία και την ασφάλιση υγείας σε ολόκληρη τη ζώνη του ευρώ. Θα βοηθούσε επίσης στην αποφυγή μελλοντικών κρίσεων εάν διευρυνόταν και αναγνωριζόταν επίσημα η δυνατότητα της ΕΚΤ να ενεργεί ως δανειστής έσχατης ανάγκης σε περιόδους κρίσης.

51. “Asymmetries of financial openness in an optimal growth model”, *Journal of Economic Asymmetries*, (2021), 23 (2), pp. 1-25.

Η εργασία αυτή αναλύει τον διεθνή δανεισμό σε ένα υπόδειγμα βέλτιστης οικονομικής μεγέθυνσης με κόστος προσαρμογής για τις επενδύσεις. Αναλύεται ο προσδιορισμός και οι συνέπειες του διεθνούς δανεισμού στα πλαίσια απελευθερωμένων χρηματοπιστωτικών αγορών, τόσο με την υπόθεση της προ-δέσμευσης για αποπληρωμή του εξωτερικού χρέους όσο και με την υπόθεση της απουσίας προ-δέσμευσης. Στη διαδικασία της προσαρμογής, οι φτωχές σε κεφάλαιο οικονομίες φθάνουν σε κάποιο σημείο μετά το οποίο η μελλοντική διαχρονική ευημερία τους καθίσταται υψηλότερη αν παύσουν να εξυπηρετούν το εξωτερικό τους χρέος και ‘πτώχευσουν’ (default). Ελλείψει μηχανισμών προ-δέσμευσης τους για την εξυπηρέτηση του εξωτερικού τους χρέους, οι διεθνείς δανειστές προβλέπουν αυτά τα κίνητρα μελλοντικής ‘πτώχευσης’ και ο διεθνής δανεισμός προς τις φτωχές οικονομίες καταρρέει. Αυτό το πρόβλημα διαχρονικής ασυνέπειας μπορεί επομένως να εξηγήσει τόσο το γρίφο Feldstein-Horioka (ότι οι εθνικές επενδύσεις βασίζονται κατά βάση στις εθνικές αποταμιεύσεις) όσο και το

παράδοξο του Lucas, ότι το κεφάλαιο δεν ρέει από τις πλούσιες προς τις φτωχές οικονομίες.

52. “The Scope and Methodology of Economic and Financial Asymmetries”, (with Malliaris, A.G. and Stengos, T.), *Journal of Economic Asymmetries*, (2023), 27 (3), pp. 1-17.

Η εργασία αυτή εστιάζει στις οικονομικές και χρηματοοικονομικές ασυμμετρίες εξετάζοντας μεθοδολογικά ζητήματα που σχετίζονται με την έννοια των οικονομικών ασυμμετριών και πώς αυτές οι ασυμμετρίες προκύπτουν στις αγορές, στα υποδείγματα γενικής ισορροπίας και στις εθνικές και παγκόσμιες οικονομίες. Η μεθοδολογία υποδειματοποίησης της ασύμμετρης πληροφόρησης ξεκίνησε με το περίφημο υπόδειγμα των «λεμονιών» του Akerlof και ενώ αυτές οι ασυμμετρίες υιοθετήθηκαν γρήγορα στη μικροοικονομία, τη μακροοικονομία, τους επιχειρηματικούς κύκλους και συναφείς τομείς, οι οικονομικές πολιτικές προσαρμόσαν την έννοια των ασυμμετριών για να τονίσουν τη σημασία των ασυμμετριών στις οικονομικές συναλλαγές. Επισκοπούμε μία σειρά από θέματα που απεικονίζουν το μεγάλο εύρος των οικονομικών και χρηματοπιστωτικών ασυμμετριών στα οικονομικά υποδείγματα και στις πραγματικές οικονομίες που εδραιώνουν την κεντρική θέση μεθοδολογική τους θέση στην οικονομική ανάλυση και πολιτική.

53. “Asymmetries in post-war monetary arrangements in Europe: From Bretton Woods to the Euro Area”, (with Gravas, K. and Jacque, L.), *Journal of Economic Asymmetries*, (2023), 28 (2), pp. 1-17.

Η εργασία αυτή αναλύει τη νομισματική συνεργασία στην Ευρώπη, πριν και μετά τη δημιουργία της ζώνης του ευρώ (ΕΖ), εστιάζοντας στις μακροοικονομικές και χρηματοοικονομικές ασυμμετρίες μεταξύ των κρατών-μελών της. Μετά την επισκόπηση της εξέλιξης των μακροοικονομικών και νομισματικών ρυθμίσεων και των εξελίξεων της ΕΕ πριν και μετά τη δημιουργία του ευρώ, και ιδιαίτερα την κρίση της ζώνης του ευρώ, υποστηρίζουμε ότι οι οικονομικές και χρηματοοικονομικές ασυμμετρίες έχουν παίξει βασικό ρόλο στις μεταπολεμικές νομισματικές ρυθμίσεις στην Ευρώπη. Τέτοιες ασυμμετρίες έχουν επίσης χαρακτηρίσει τη ζώνη του ευρώ, η οποία χρειάζεται θεμελιώδεις δημοσιονομικές και χρηματοπιστωτικές μεταρρυθμίσεις καθώς και μεταρρυθμίσεις στην αγορά εργασίας προκειμένου να λειτουργεί πιο αποτελεσματικά ως βέλτιστη νομισματική περιοχή. Δύο βασικές μεταρρυθμίσεις θα ήταν ένας κοινός προϋπολογισμός επαρκούς μεγέθους, ο οποίος θα βοηθούσε στην εξομάλυνση των ασύμμετρων επιπτώσεων των μακροοικονομικών κραδασμών μέσω της λειτουργίας αυτόματων δημοσιονομικών σταθεροποιητών και η ρητή αναγνώριση της ΕΚΤ ως δανειστή ύστατης προσφυγής σε περιόδους κρίσης.

Δημοσιευμένες Εργασίες, Άρθρα και Κεφάλαια σε Συλλογικούς Τόμους στα Ελληνικά

1. “Προϋποθέσεις για τη Σταθεροποίηση της Ελληνικής Οικονομίας: Δημοσιονομική Πολιτική”, στο Κολλίντζα, Τ. Και Μπήτρου Γ. (επιμέλεια), *Αναζητώντας την Ελπίδα για την Ελληνική Οικονομία*, Αθήνα, Ινστιτούτο Μελέτης Οικονομικής Πολιτικής, σελ. 151-158 (1992).
9. “Προϋποθέσεις για τη Σταθεροποίηση της Ελληνικής Οικονομίας: Νομισματική Πολιτική”, στο Κολλίντζα, Τ. Και Μπήτρου Γ. (επιμέλεια), *Αναζητώντας την Ελπίδα για την Ελληνική Οικονομία*, Αθήνα, Ινστιτούτο Μελέτης Οικονομικής Πολιτικής, σελ. 193-205 (1992).
10. (με τους Κολλίντζα, Τ. και Γάτσιο, Κ.), “Αξιοπιστία: Το Χαμένο Όπλο της Κυβερνητικής Πολιτικής”, στο Κολλίντζα, Τ. Και Μπήτρου Γ. (επιμέλεια), *Αναζητώντας την Ελπίδα για την Ελληνική Οικονομία*, Αθήνα, Ινστιτούτο Μελέτης Οικονομικής Πολιτικής, σελ. 121-130 (1992).
11. “Μεγέθυνση, Πληθωρισμός και Ισοζύγιο Πληρωμών στην Ελλάδα: Ο Μακροχρόνιος Ρόλος της Οικονομικής Πολιτικής”, στο Γιαννίτσης Τ. (επιμέλεια), *Μακροοικονομική Διαχείριση και Αναπτυξιακή Εμπλοκή*, Αθήνα, Εκδόσεις Gutenberg (1993).
12. “Οι Δύο Όψεις του Ιανού: Θεσμοί, Οικονομική Ανάπτυξη και Ισοζύγιο Πληρωμών στην Ελλάδα”, στο Αλογοσκούφης Γ. και Κολλίντζας Τ., (επιμέλεια), *Οικονομική Ανάπτυξη: Η Ελληνική Εμπειρία*, στη σειρά, *Μελέτες Οικονομικής Πολιτικής*, Αθήνα, Ινστιτούτο Μελετών Οικονομικής Πολιτικής, σελ. 25-63 (1996).
13. “Η Νέα Πολιτική Οικονομία και η Ελληνική Εμπειρία”, στο Αλογοσκούφης Γ. και Κολλίντζας Τ., (επιμέλεια), *Πολιτική και Οικονομία: Η Ελληνική Εμπειρία*, στη σειρά, *Μελέτες Οικονομικής Πολιτικής*, Αθήνα, Ινστιτούτο Μελετών Οικονομικής Πολιτικής, σελ. 9-22 (1996).
14. (με τον Φιλιππόπουλο, Α.), “Πολιτικά Κόμματα, Εκλογές και Μακροοικονομική Πολιτική στην Ελλάδα”, στο Αλογοσκούφης, Γ. και Κολλίντζας, Τ., (επιμέλεια), *Πολιτική και Οικονομία: Η Ελληνική Εμπειρία*, στη σειρά, *Μελέτες Οικονομικής Πολιτικής*, Αθήνα, Ινστιτούτο Μελετών Οικονομικής Πολιτικής, σελ. 89-132 (1996).
15. (με τον Κολλίντζα, Τ.), (επιμέλεια), *Οικονομική Ανάπτυξη: Η Ελληνική Εμπειρία*, στη σειρά, *Μελέτες Οικονομικής Πολιτικής*, Αθήνα, Ινστιτούτο Μελετών Οικονομικής Πολιτικής (1996).
16. (με τον Κολλίντζα, Τ.), (επιμέλεια), *Πολιτική και Οικονομία: Η Ελληνική Εμπειρία*, στη σειρά, *Μελέτες Οικονομικής Πολιτικής*, Αθήνα, Ινστιτούτο Μελετών Οικονομικής Πολιτικής (1996).
17. “Δημοσιονομική Διατηρησιμότητα στη Ζώνη του Ευρώ”, στο Βέττας, Ν., Λιανός, Θ. και Μπαλτάς, Ν. (επιμέλεια), *Μελέτες Πολιτικής για την Ελληνική και την Παγκόσμια Οικονομία*, (προς τιμήν Κυπριανού Προδρομίδη), Αθήνα, Εκδόσεις Σιδέρη και Εργαστήριο Μελετών Οικονομικής Πολιτικής, σελ. 255-268 (2012).

18. “Η Δημοσιονομική Κρίση και το Πρόγραμμα Προσαρμογής”, *Foreign Affairs*, (Ελληνική Έκδοση) Τεύχος Δεκεμβρίου 2011-Ιανουαρίου 2012.
19. “Προσδιοριστικοί Παράγοντες της Συσσώρευσης Δημοσίου Χρέους στην Ελλάδα, 1975-2009”, στο Κατσουλάκος, Γ. (επιμέλεια), *Δοκίμια σε Εφαρμοσμένα Οικονομικά και Χρηματοοικονομικά, Επετειακός Τόμος*, Αθήνα, Εκδόσεις Οικονομικού Πανεπιστημίου Αθηνών, (2014).
20. “Η Ελλάδα και το Ευρώ: Από την Κρίση στην Ανάκαμψη”, *Foreign Affairs*, (Ελληνική Έκδοση), Τεύχος Ιουνίου-Ιουλίου 2018.
21. “Η Τρέχουσα Παγκόσμια και Ευρωπαϊκή Συγκυρία και οι Προοπτικές της Ελληνικής Οικονομίας”, *Κρατικός Προϋπολογισμός: Θέσεις Οικονομικού Επιμελητηρίου της Ελλάδος*, Δεκέμβριος 2022.
22. “Οι Παρακαταθήκες του 1821 και η Σύγχρονη Ελλάδα”, *Ερευνητικό Δοκίμιο 2-2023*, Τμήμα Οικονομικής Επιστήμης, Οικονομικό Πανεπιστήμιο Αθηνών, Ιούλιος 2023.
23. “Οι Κύκλοι της Παγκοσμιοποίησης και η Ελληνική Οικονομία”, *Policy Journal*, 1, Οκτώβριος-Νοέμβριος 2023.
24. “Ο Κωνσταντίνος Καραμανλής και η Μεταπολεμική Ανάπτυξη της Ελληνικής Οικονομίας”, στο Αρβανιτόπουλος Κ. (επιμέλεια), *Καραμανλής: Η Πολιτική ως Δημιουργία*, Εκδόσεις Ευρασία, Αθήνα, Δεκέμβριος 2023,
25. “Κράτος και Οικονομία στη Νεότερη Ελλάδα: Κρίσιμες Αλληλεπιδράσεις από το 1821 έως Σήμερα”, στο Κακριδής Α. (επιμέλεια), *200 Χρόνια Ελληνικής Οικονομίας: Μεταξύ Κράτους και Αγοράς*, Τράπεζα της Ελλάδος, Αθήνα (Μάρτιος 2024).
26. “Δικτατορία και Μακροοικονομικές Ανισορροπίες στην Ελλάδα: Η Αρχή του Τέλους του Ελληνικού Οικονομικού Θαύματος», στο Χριστοδουλάκης, Ν. (επιμέλεια), *Τα Οικονομικά της Δικτατορίας: 1967-1974*, Βουλή των Ελλήνων και Οικονομικό Πανεπιστήμιο Αθηνών, Αθήνα, Ιούλιος 2024.

Πρόσφατες Επιστημονικές Εργασίες σε Σειρές Ερευνητικών Δοκιμών

1. “*Greece’s Sovereign Debt Crisis: Retrospect and Prospect*”, GreeSE Paper no. 54, Hellenic Observatory, London School of Economics (January 2012).
2. “*Endogenous Growth and External Balance in a Small Open Economy*”, Working Paper no. 15-2012, Department of Economics, Athens University of Economics and Business (September 2012).
3. “*Money, Growth and External Balance in a Small Open Economy*”, Working Paper no. 16-2012, Department of Economics, Athens University of Economics and Business (September 2012).
4. “*Savings, Investment and the Real Interest Rate in an Endogenous Growth Model*”, Working Paper no. 17-2012, Department of Economics, Athens University of Economics and Business (October 2012).

5. “*Government Debt, the Real Interest Rate, Growth and External Balance in a Small Open Economy*”, Working Paper no. 09-2013, Department of Economics, Athens University of Economics and Business (March 2013).
6. “*Macroeconomics and Politics in the Accumulation of Greece’s Debt: An Econometric Investigation, 1975-2009*”, GreeSE Paper no. 68, Hellenic Observatory, London School of Economics. Also, Working Paper no. 10-2013, Department of Economics, Athens University of Economics and Business (March 2013).
7. “Financial Openness versus Autarky in a Neoclassical Growth Model”, Working Paper no. 7-2014, Department of Economics, Athens University of Economics and Business (June 2014).
8. “On the Taylor Rule and Optimal Monetary Policy in a Natural Rate Model”, Working Paper no. 5-2015, Department of Economics, Athens University of Economics and Business (September 2015).
9. “Greece and the Euro: A Mundellian Tragedy”, CGK Working Paper no. 2019-01, Fletcher School, Tufts University (April 2019) Also GreeSE Paper no. 136, Hellenic Observatory, London School of Economics (May 2019).
10. “Alternative Monetary Policy Rules in an Imperfectly Competitive Dynamic Stochastic General Equilibrium Model”, (with Stelios Giannoulakis), Working Paper no. 2-2020, Department of Economics, Athens University of Economics and Business (February 2020).
11. “Historical Cycles of the Economy of Modern Greece: From 1821 to the Present”, Working Paper no. 1-2021, Department of Economics, Athens University of Economics and Business, (February 2021), also, GreeSE Paper no. 158, Hellenic Observatory, London School of Economics (April 2021).
12. “The State and the Economy of Modern Greece: Key Drivers from 1821 to the Present”, Working Paper no. 4-2023, Department of Economics, Athens University of Economics and Business, (February 2023), also, GreeSE Paper no. 184, Hellenic Observatory, London School of Economics (May 2023).
13. “The Twin Deficits, Monetary Instability and Debt Crises in the History of Modern Greece”, Working Paper no. 7-2023, Department of Economics, Athens University of Economics and Business, (April 2023) Also GreeSE Paper no. 189, Hellenic Observatory, London School of Economics and Political Science (October 2023).
14. “Unanticipated Inflation, Unemployment Persistence and the New Keynesian Phillips Curve”, Working Paper no. 11-23, Department of Economics, Athens University of Economics and Business, (July 2023).
15. “The Political Transition of 1974: Institutions, Politics and the Economy of Post-War Greece”, GreeSE Paper no. 198, Hellenic Observatory, London School of Economics and Political Science (July 2024).

Δεκέμβριος 2021 (Επικαιροποίηση, Οκτώβριος 2025)